

İmam Hatîplilere yeni oyun...

Kumar
borcu ödeyerek
Bakanlık koltuğu vererek
kurulan hükûmetlerin ülkeyi
çıkamazdan kurtaramıyacağı
tekrar anlaşılınca

MİLLÎ KOALİSYON İSTENİYOR

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu 14 Temmuz 1978
Siyasî, edebî, tarihî, ilmi, haftalık gazete 7 Şaban 1398
Vilâyet Han Kat: 1 Nu: 101 - 102 Cağaloğlu - İstanbul

SAYI: 133 / BEŞ LİRA / BİR DM.

Azınlı ve orduya güvensizliğini
acıgavunmaktan çekinmeyen

Sivil Örneği idare garabetiyle

İSTİFSAKAT

OKUYUCULARIMIZLA HASBİHAL

VAKIF TEŞKİLİ MEVZUUNDA SON DURUM VE İLK TATBİKAT

Selâhaddin Es Çakırgil

İslâm dâvası yolunda mücadele verirken bir takım maddî ve manevî sıkıntı ve yokluklara maruz kalanlara derhal yardım elini uzatacak bir Vakf'ın teşkil olunmasını teklif edip, fâkir'e cezaevindeyken, kesinlikle karşı konulmaya çalışıldığı halde bir takım emr-i vakîlerle verilmiş bulunan 27 bin lirayı böyle bir teşekkülün nüvesini teşkil etmek üzere ortaya koyduğumu okuyucularım hatırlayacaklardır.

İlk yazımızda bu dâvette bir açık kapı bırakıp, «...vakıf, veya daha münasip bir faaliyet sahası...» ibaresini kullanmıştık. Bu hatırlanacaktır. Bu mevzuada ikinci bir yazı yazıp, böyle bir hizmetin içinde bizzat faaliyet alacak olanların da ortaya çıkması gerektiğini, sadece yardım vaad ve teklifinin yetmeyeceğini belirtmiştik. Yine ikinci sayımızda, altı bin lirası Bursa'dan takma isim kullanan bir kardeşimize ald olmak üzere 10 bin liraya yakın para gönderilmiş olduğu da ayrıca belirtilmiş ve elimizdeki meblâğın 40 bin lirayı bulduğuna böylece işaret olunmuştur.

• SON HALİFE'NİN HUSUSİ KATIBI

Sonraki günler içinde, muhtelif yerlerden, nasıl bir teşekkül meydana getireceği ve kimlerden nasıl yardım toplanacağına dair tavsiye mektupları geldi. Zahmet edip mektup gönderen ve bu mevzuaya alâka gösterenlerden Yüce Mevlâ razı olsun. Ancak bu arada bir isim üzerinde bilhassa durmak isterim ki, son Halife Abdülmecid Efendi'nin hususî kâtibi ~~Abdullah~~ Salih Karaman Nigâr beyefendi de ilerlemiş 90 yaşını aşmış, bedenî ihtiyarlığın verdiği bir takım elverişsizliklere rağmen, vakıf teşkilî mevzuuna, dört rakamlı ilk sayı üzerinden bir meblâğ göndermek lûtfunda bulunarak alâkalarını izhar etmişlerdir. Sağolsunlar.

Bu arada Anadolu'nun hemen her bölgesinden gelen pek çok mektupdan «şu usûl takib edilirse, şu vakıf'a ihtihak olunursa, şu şekilde bir mekanizma kurulursa...» gibi tavsiyeler ve yardım vaatleri gelmiştir. Hatta işin nazari tarafı üzerinde teferüata kadar inip, Türkiye'de İslâmî şuura sâhip şu kadar insanın mevcud olduğunu, bunların her ay bir posta çektiyle 1 (bir) lira göndermeleri halinde dahi en azından 200 bin lira rakamına ulaşılacağına kadar pek çok hesapları yapan kardeşlerimiz dahi oldu.

• ALMANYANIN İSTİRAKİ

Diğer taraftan, Almanya Hamburg Milli Görüş Teşkilâtı başkanlarından Mehmed Araz kardeşimiz de henüz teşekkül ettirmedikleri bu vakfa (adını da Cihad Vakfı olarak koymuş) verilmek üzere 40 bin liraya tekabül eden miktarda mark topladıklarını ve gösterilecek adrese bu paranın derhal gönderileceğini mektubunda belirtmiştir.

Şimdi, elde mevcut olan aşağı yukarı 40 bin lirayla, geleceğine kat'iyet nazariyle bakılan bu 40 bin lira toplanmış durumda, elde 80 bin liraya yakın bir

meblâğ toplanmış olduğunu ifade edebilirim.

• İTTİFAK NOKTALARI

Ancak...

Evet, asıl mes'eale bundan sonra başlıyor ve hemen ifade edebilirim ki, bu hususta atılacak her adım sadece ve sadece itimâda dayalı bir düzenlemeye le mümkün olacaktır.

Zira, bu mes'ealeyle meşgul olan kardeşlerimizden bazı isimler bir araya geldiler ve aralarında geçen uzun müzakerelerden sonra bir takım görüşler ileri sürdüler. Bu görüşlerden üzerinde ittifak hasıl olan hususlar şunlardır:

• Türkiye'de son zamanlarda başlayan Vakıf kurma faaliyetleri bir enflasyonla neticelenmiş ve mazide içtimâî yapımızın büyük bir yardımlaşma müessesesi olarak vazife gören bu müesseseler bugün laik düzenin istikametlendirmesi sebebiyle başta olmak üzere, mevzularının da İslâm dışı sahalara da kaydırılması talihisizliği yüzünden ciddiyet ve müessiriyetini devamlı bir şekilde koruyamamıştır.

• Türkiye'de müslümanlar ne zaman

bir cemiyet veya vakıf teşekkül ettirmişlerse (son asırda) alınan neticeler hep aleyhte olmuş, en azından başlangıçta lunsu da, göstermelik bir-iki cüz'i yardım başka yerlere İslâmî hassasiyet gözetilmeden alel-usûl yapılsa, o zaman dahi Vakıf defterlerinden ayrı bir defter tutma gerektiği ortaya çıkar ki, bu husus da gerek kanuna ters bir durum meydana getirmek ve gerekse dedi-koduyu üzerine celbetmek bakımından bir takım mahzurları beraberinde taşıyacağı izahtan varestedir.

Kısaca, elimiz-kolumuz bağlıdır, çeşitli yönlerden...

Bu bir bakıma Türkiye müslümanlarının bugün sahip bulundukları hüriyet'in mahiyetini de açıklayıcı mahiyettedir: Ölümünden ölüm boğunmok hüriyetil...

Hani Tophane kabadayılarının ağır-larında bir takım argolar vardır:

— Ölümünden ölüm beğen, ulan!

— İki gözüm ustacığım, ayağının türâbı olayım, hangisini beğenim... Sen söyleyiver, hangisinin rengi daha soluk ise, onu seçeyim baril.

Aynı minval üzere, şu bizim vakıf teşkil veya bir başka yardımlaşma mekanizması kurmamız hususundaki teklifimiz üzerinde (belki içinde yaşanıldığı için) öyle görüşlerle kanaatler serdedildi, öyle gerçeklerle karşılaşıldı ki, sonunda asıl bir yol seçmemiz gerektiği üzerinde dahi fikir birliğine varmak ihtimalinin ortadan kalkmakta olduğuna dair bir kanaat belirmeye başladı.

Çünkü, hele bugünkü düzen ve onun sahipleri vakıf, dernek ve emsali teşekkülleri bir basit düzenlemeyle derhal kapatıp, mallarını da laik düzenin kâr hanesine gelir olarak kaydedebilirler. Öyleyse vaz mı geçeceğiz?

Hayırlı.

Peki, ne yapmak gerekir?

Fâkir'in ve bazı dostlarının ortak kanaatlerine göre bu zamana kadarki teşkilatlanma faaliyetlerinde ortaya bir takım

ların bütçeleri henüz devamlı açık vermektedir. Bu açıklık dururken, hele geciktirilmemesi hadislerle emredilmiş bulunan hayrın geciktirilip; mevcut ihtiyaçları karşılamayı terkederek, ilerdeki mevhum faydaları ön plâna almak, hayır işine tahsis edilen kıymet'in çalıştırılarak bir daha faydalı hizmetlerin yapılması gibi bir düşünce'nin ağırlık kazanması, gerçekten muhtaç durumda olanları kırdığı ve dedi - koduyu alevlendirdiği, gibi yapılan yatırımların ortaya çıkardığı malvarlığını idare hususunda güçlükleri ve çeşitmeleri de ortaya çıkarmaktadır. O halde bütçesi hemen daima açık olan müslüman'ın şu anda yapması lâzım gelen, istikbale muzaf plânlamalar değil; anında, derhal faaliyet göstermesi ve hayır için tahsis edilen ihtiyaç odaklarına anında ulaştırabilmesidir.

Bu niyetle de kanun bakımından şekli unsurları olan bir vakıf yerine, fiili bir yardımlaşma mekanizması veya ifade yerindeyse fiili vakıf teşekkülü ettirilip, elde bulunan paranın bir takım yatırım sahalarna kaydırılmadan, derhal ihtiyaç mahellerine kısaca ulaştırılması düşünce-sinde karar kılınmıştır.

«Elde mevcut olanı, şu ana kadar sırf İslâm dâvasının birer ferdi olmalarından dolayı öldürülmüş, uzuvlarını kaybetmiş, hapsedilmiş, uzun yıllara düşmüş kişilere dağıtmadık ve ileride de yine, yeni ihtiyaç durumları hasıl olduğunda alenî bir yardım kampanyası açmaksızın; derhal birbirine itimâd eden ve bu sahada kendi yörelerinde müslümanların itimadını kazanmış isimlerle itibak kurularak bir yardımlaşma gerçekleştirilmelidir» görüşünde birleşildi ve inşallah bu gerçekleştirilecektir de.. Bunun ilk örneği olmak üzere, başta altı çocuğu çaresizlik içinde kalan Diyarbakır'lı kardeşimiz merhum Hasan Yeşil'in ailesi olmak üzere, Celil Yıdırın'dan, Hasan Sürrer'e, Hasan Kaya'dan kol ve bacaklarını kaybetmiş bulunan Selâhaddin Demirci'ye kadar, mukaddes dâvamız uğrunda her kim ne kadar mazarrat görmüşse, acılarını paylaşmak için, müslümanların da üzerlerine düşeni yapacaklarından emir olarak, ve fakat bu yardımları tek bir elde toparlayıp, yerinde sarfedilmek üzere, karınca kararınca da olsa, gerekli sarfiyatın yapılması üzerinde ittifak hasıl olmuştur.

Elimizdeki meblâğ dağıtıldıktan sonra, ileride meydana gelebilecek yeni ihtiyaç hallerinde de, birbirine itimâd eden kardeşlerimizin derhal itimâda dayalı bir yardımlaşma faaliyetinin düzenlenmesi için bir müdahaleli olmaları yürütülebilirlik şensini de gösterecek bir nümüne olmak üzere, hareket edeceklerini şimdiden belirtmekte fayda vardır.

• DEMOKLES'İN KILICINDAN UZAK

Tavsiye ederiz ki, Türkiye müslümanları her yerde, bir demokere girişip, derneklerin işleyişindeki demokratik tasallutlardan veya kanunî vakıfların üzerindeki Demokles Kılıçlarından kendilerini uzak tutacak şekilde zahiren gayrimuntazam ve şekilsiz olarak ve fakat bir iç disipline sahip olarak, itimâda dayalı yardımlaşma mihrakları teşekkül ettirirler.

Şu var ki böyle bir faaliyetin hiç bir bağlayıcı müeyyidesi yoktur, verilen sözden gayri... Allah adına söz verdikleri halde dalavere çevirenlerin bu hallerini beşerî düzenlemeler mi önleyecek? Şurası da bilinmelidir ki; bu bir cemiyetleşme veya teşkilatlanma olmayıp her müslümanın diğerini hayra dâvet hizmeti olacaktır.

Ancak, bu arada hemen belirtmeliyim ki, fâkir'in üzerinde kayıtlı gözükten 27 bin liranın dışındaki, 10 bin lira kadar gelmiş, 40 bin lira kadar da gelecek olan meblâğın sahipleri en kısa zamanda bu hususta, «bizi ancak kanunlara göre teşekkül ettirilmiş bir vakıf için para göndermiştik» diyecek olurlarsa, göndermiş olanlara gerekli lade yapılacaktır. Göndermek istemiyenlerin de kararlarını bildirmeleri istihram olunur. Ve's-selâm...

*Bütün Müslümanların; dost, akraba
ve müşterilerimizin idrak eylediğimiz
mübârek Berâet kandilini tebrik eder,
sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz*

Sebil

birbirine itimâd eden, inanan teşebbüs sahiplerinin, sonradan gerek idare heyetinde yer almak hususunda gerekse çevreden gelebilecek dedi-kodular karşısında beşerî zaafılarından kurtulamayıp birbirlerine dargın duruma düştükleri sık sık yaşanan hadiseler halîfe gelmiştir. Nitekim, bugün bazı dernek veya emsali kuruluşlar ve vakıflarda bu gibi durumlara karşı bir tedbir alınamamakta, esasen, İslâmî her teşebbüsü baltalamak şûrunu temsil eden laik zihniyet çeşitli düzenlemeleriyle de bu gibi hallerde inisiyatif e-linde bulundurup, istediği neticeyi devşirmekte gecikmemektedir.

• Ayrıca, bir vakıf teşekkül ettirilse; bu vakfın gayesinin kanuna aykırı olması gerekir. Halbuki, İslâmî mücadele verenler laik kanunlara ters kimseler olduğundan onların desteklenmesini hedef alan bir vakfın teşekkülü gaye ve düşüncesinin kanunlara aykırı olduğu iddiası, her zaman dermeyer olunabilir ve netice dahi alınabilir.

• Kanuna karşı hile yolu tercih o-

mahzurlar ve elverişsizlikler çıktıysa; bunun sebebinin tamamen İslâm-dışı güçlerin gayretinde hayran yeğlenmesi suça indirmek gerekir. Zira, hasmın oyunlarına mukabil oyunlarla karşı koyamayan güçsüzlüğün meydana ne işi var?

• KUSURU KENDİMİZDE ARAYALIM

Önce kusuru kendimizde arayalım.

Nitekim, şu kanaat hasıl oldu ki, bu zamana kadar gerçekleştirilen veya gerçekleştirilmeye çalışılan bir takım teşebbüslerin muvaffakiyetle iş görememesinin, bir tabelâ ve bafkirine şüpheler bakan bir kaç kişiden ibaret kalmasının, bütün müslümanların itimadını kazanamamasının altında temeldeki bir yanlışlığın görülememesi yatmaktadır. Bu yanlışlığı, elhamdülillah gördüğümüzü sanıyoruz.

Şöyle ki; Dünyanın hemen her yerinde olduğu gibi, Türkiye'de de müslüman-

İSLAM GENÇLİĞİNİN MESELELERİ

— 1 —

MÜREBBİ
İHTİYACI

Kadir Meseroğlu

Gençlik, ömrün bir enerji ve iştihalar mevsimidir. Üstelik bu enerji ve iştihaların tuğyan halinde bulunduğu bir devredir. Diğer taraftan, bir insanın hayatında iz bırakabilecek vasıftaki her dâvâ —mutlaka— bir iştihanın eseridir ve bunun, gerçekleşmesi enerjiye muhtaçtır. Bu yüzden dâvâ adamları kendilerini daima genç hissederekler.

Bugün şahsan bizim de —yaşımız elisine merdiven dayamış olmasına rağmen— yüzümüz hâlâ gençliğe dönüktür. Bu yaşa da hep böyle gelmişizdir. Bizi, ötedenberi gençliğin meseleleri ile haşır neşir kılan bu keyfiyetin —hiç şüphesiz— aynı zamanda mânevî bir mes'ûliyet kaynağı olduğuna inanmaktayız.

İşte bu his ve sâikledir ki; kendimizi yıllardanberi islâmcı bir gençlik kadrosunun yetişmesi emrinde (işinde) alâ kader-il imkân (imkân nisbetinde) vazifeli addetmişizdir. Zira gençlik, istikbal demektir. Bu yüzden gençliğe mal olmayan veya gençliği teşekkül ettiremeyen dâvâlar, yakın bir gelecekte ortadan kalkmaya mahkûmdurlar.

Kıyâmete kadar temâdisi va'd-i ilâhi ile te'yid edilmiş bulunan muazzez İslâm dâvâsı da —her dâvâ gibi— galebesini gerçekleştirmeye memur vasıflı bir gençlik kadrosuna muhtaçtır. Hamdolsun, yıllardan beri aksine neticeler hesabına seferber olmuş resmî güçlere rağmen, böyle bir gençlik teşekkül etmeye başlamıştır. Fakat bu gençliğin, halli —şimdilik imkânsız değilse de pek güç görünen— maddî ve mânevî bir çok mes'elesi vardır. Denilebilir ki, bunları bertaraf etmek, onu, mevcûdiyetine tahammülü olmayan resmî ve husûsî kuvvetlere rağmen ortaya çıkarmaktan bile, daha güçtür.

Bu sebeptendir ki, ötedenberi « İslâm cı Gençlik » in mâruz bulunduğu tehlikeler ve içinde kıvrandığı —maddî mânevî— imkânsızlıklara dâir pek çok şey yazıp söylemişizdir. Hatta Sebîl'imizin 23 Aralık 1977 tarih ve 104 numaralı sayısından itibaren dört beş hafta devam eden bir seri makale ile « İslâm cı Gençlik » in mes'eeleri üzerine daha hassas ve husûsî bir sûrette eğilmişizdir. İslâmcı gençlerin dert ve dâvâlarının belli başlılarını ele alıp tahlil ettiğimiz o yazıların, sath-ı vatanda husûle getirdiği akisler şâyân-ı şükrandır. Ancak aldığımız mektuplardan ve görüştüğümüz gençlerden edindiğimiz intibâa nazaran, mes'elenin daha fazla

ta'mik (derinleştirilmesi) ve bahsî geçen yazılarda ele alınmamış bulunan sâir noktalara da temasımız istenmektedir. Bu umumî arzuyu karşılamak üzere yeniden « İslâm cı Gençlik » etrafındaki bir takım mes'eelere tahsis edilmiş bir seri makale yazmaya karar vermiş bulunuyoruz. Ümid ve temennî ederiz ki, evvelce temas etmediğimiz hususlara tahsis edilecek olan bu makalelerle mes'eeler gerektiği kadar tavazzuh etmiş olur.

Kanaatimizce « İslâm cı Gençlik » in karşı karşıya bulunduğu mes'eelerin başında onun « mürebbî » ye âid ihtiyacını zikretmek gerekmektedir. Mürebbî, yani yol gösterip terbiye eden.

Filhakika her zaman ve mekânda bir çok mürebbîler daimâ mevcud olagelmıştır. Bir kere Cenâb-ı Hakk « Rabb » ism-i şerifiyle de tesbit ve ifâde edilmiş olduğu üzere, en büyük mürebbîdir. Terbiyesini halkeylediği esbâb ile çeşitli sûretlerde tecellî ettirir ki, biz bunların maksad ve mânâsı en bâriz olanları karşısında « kaderin cilvesi » deyip geçeriz. Sonra peygamberler ve evliyâullah hazretlerinden tutunuz da ana-babaya kadar çeşitli mürebbîler mevcuttur. Fakat insanoğlunun fitratındaki menfi'ye âid temâyülleri kırıp yok ederek onu hakk'a ve hayra sevk etmek hususundaki bütün bu müessirlerin yekûn te'sirlerine rağmen, neticenin pek de iç açıcı olmadığı meydandadır. Bu keyfiyet, insanların şer ve bâtıllara âid temâyülleri-nin kuvvetini ve bu temâyüllerin bertaraf edilmesinin güçlüğüne açıkça ortaya koymaktadır.

Filhakika kâinâtın fahr-i ebedisi aley-hissalâtü vesselâm efendimiz hazretleri İslâm'ın yüce hakikatlarını beyan ve müdâfaa eden bir zümrenin, dâima mevcud olacağını ifâde buyurmuşlardır. Bu zümrenin faaliyeti hiç şüphesiz « terbiye » mefhumuna dâhil ve binnetice kendileri de « mürebbî » dirler. Ancak bunların her devir için mevcûdiyetleri hakkındaki garantiye, kifâyetleri hususunda —maâlesef— mâlik değiliz. İşte bu sebeptendir ki, mürebbîler her zaman ve mekânda mevcud olmakla beraber beşeriyeti tam mânâsıyla hayra ve hakk'a imâle ettirmek hususunda çoğu kere kifâyetsiz kalmaktadırlar.

İşte içinde bulunduğumuz zaman da böyledir. Mürebbîler az ve imkânları mahduddur. Halbuki, yılların ihmâli ile zihni muhtevâları sakatlatılmış gençleri-

mizin ikaz ve irşadlarına âid ihtiyaç had safhadadır. Dikkat edilirse görülür ki, kendilerini bozuk düzenin gayya kuyularından az çok kurtarabilmiş olan gençler, orkide çiçekleri gibi nâdirdirler. Bunlar, menfî, resmî telkinlerin anaforundan ancak muhidlerine yakın düştükleri —sayıları mahdud— mübarek mürşid ve mürebbîlerden birinin himmeti ile kurtulabilmişlerdir. Kendi kendine —Hz. İbrahim gibi— eşya ve hâdisâtın tahlili sûretiyle hidâyete ermek, nâdir fitratlara mahsustur. Sâir insanlar mutlaka hâricî bir himmet ve alâka ile doğru yolu tutarlar.

Bir mevzuda ihtiyaçlar had safhaya ulaşır da, bunlar gerçek vâsıtalar ile karşılanamaz ise —tabii bir sûrette— ikame kanunları cereyan etmeye başlar. Bu keyfiyet yalnız beşerî ve mânevî sahada değil, maddî ve iktisadî mes'eeler hakkında bile vâkidir. Ekmek bulunmadığı zaman —bilfarz— patatesin onun yerini alması ikame kanununun iktisadî hayat-taki bir tezâhürüdür.

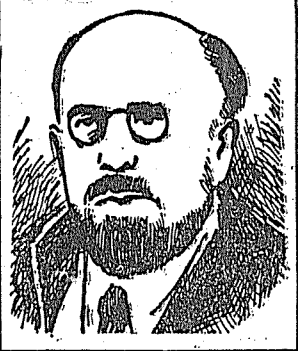
Fetret devirlerinde gerçek mürebbîler —adetlerinin azlığı bir yana— kendilerini —belli sebeplerle— fâş etmek istemiyerek —daha ziyâde— uzletli ihtiyar ederler. Bu durum mürebbî ihtiyacı had safhada olan insanların karşısına bir takım nâlâyık kimselerin o nâm ve görünüşle çıkmasına sebep olur. Bu da ikame kanununun beşerî sahadaki tezâhürlerinden biridir. Ancak bunun büyük bir tehlike kaynağı olduğunu dikkatten uzak tutmak lâzımdır. Hakk ölçüler yerine, bir takım sansasyonel sloganlarla cilâlanıp setredilmiş şahsî emellerin hâkim olması ve kitlelerin kâh fikirde ve kâhta harekette dalâlet ve tefrikaya sevkedilmeleri hep bu « mürebbî » taslaklarının eseridir.

Bu yönden cemiyetimiz öylesine bir başıboşluk içindedir ki, düne kadar tam İslâm'ın karşısında bulunan bir kimse, artık hidâyete erdiğini iddîâ ederek aramıza gelse, onun samimiyetini kontrol için en küçük bir tecrübe devresi ihtiyacı hissedilmeden hemen mürebbî tavrı alması na bile zemin alabildiğine müsâittir. Elverir ki, o şahıs bir takım açık gözlükleri mâhirâne bir surette becerebilsin. Bu hususta bâtinî esbâbı araştırmak üzere bir teemmüle ihtiyaç hissetmemek, mürebbî'ye âid sakatlığın ne ölçüde pahalıya mal olabileceğini lâıkiyle kavrayamamanın neticesidir. Halbuki hâdiselere asıl yön verenler, şahısların kalb ve kafalarına hükmedenlerdir. O halde kalb ve kafaya yön vermek dâvâsıyla ortaya çıkanları ince eleyip sık sokumak « İslâm cı lık » hareketinin selâmeti için ilk lâzımdır.

Hâl böyleyken « İslâm cı Gençlik » bugün kapanın elinde kalacak bir sûrette başıboşluğa terk edilmiştir ki, bundan doğabilecek zararlar saymakla bitmez. Üzerlerine ehlûllah'ın kokusu sinmiş müstesnâ kaabiliyetlerin ilâhî bir sıyânet, himmetle ve sür'atle gerçek « mürebbî » vasfını iktisab edip arkadaşlarının önüne geçecekleri güne kadar devam edeceğe benzeyen bu keşmekeşlik « İslâm cı Gençlik » in karşı karşıya bulunduğu tehlikelerin en büyüğüdür!

Yakın
tarihimizde

Mechûl kahramanlar

Cumhuriyet Devrinde Bir
"MESRÛTİYET," ve "HİLÂFET,"
MüdâfîLÜTFİ FİKRİ
BEY

Kadir Meseroğlu

18

Reis — Beyefendi ism-i âliniz?
Lütfi Fikri Bey — Lütfi Fikri.
Reis — Peder-i âlinizin ismi?
Lütfi Fikri Bey — Hüseyin Fikri.
Reis — Mahall-i velâdet-i âliniz?
Lütfi Fikri Bey — İstanbul.
Reis — Kaç yaşındasınız?
Lütfi Fikri Bey — Kırkdokuz ya-
şındayım.
Reis — Müttehhl mi (Evli mi)si-
niz?
Lütfi Fikri Bey — Hayır, bekâ-
rım.
Reis — Ne işle iştigâl edersiniz?
Lütfi Fikri Bey — Muhâmî (A-
vukat) ve baro reisiyim.
Reis — (Dâvâ vekillerine hita-
ben) Zât-ı âlileri vekillerisiniz
değil mi?
Dava vekilleri Kuddûsi ve
Hayri Beyler müştereken — E-
vet efendim.
Reis — Vekâletnâmelerinizi ver-
diniz mi?
Vekiller — Evet efendim.
Reis — Zabıt kâtibine: İttiham-
nâme-yi okuyunuz.

İTTİHAMNÂME SURETİ

Akşam Gazetesi'nin 15 Teşrinisâni (Kasım) 339 (1923) tarihli nüshasında Lütfi Fikri Bey'in Necmeddin Sâdik Bey'e verdiği cevapta millî hâkimiyetin mutlak cumhuriyet-i idâre ile tev'em (eş mânâda) olmadığını ve meşrûtiyeti cumhuriyete tercih ettiğini, hükümet-i cismâniyesiz Hilâfet'i yaşatmak mümkün olamayacağını sarahaten ifade etmektedir. Tanin Gazetesi'nin 10 Teşrinisâni 339 tarihli nüshasında «Huzur-u Hazret-i Hilâfetpenâhiye» serlevhasıyla yazdığı bir açık mektupta «Ahvâl ve zaman öyle gidi ki, zât-ı Hazret-i hilâfetpenâhiniz bugün Türk ve İslâm tarihine bir karamazlık ya da vey-

bu cevabı verebileceksiniz «ifâde-sinden sonra ölüm tehlikesi olsa bile hânedânın ebediyyen sukut etmemesi için Halife Hazretlerine sebat ve metânet tavsiye etmek-tedir. Bu ifâdeleri 1 Teşrinisâni 339 kararına (Saltanatın kaldırılmasına taalluk eden kanun ve karar) ve bunu müeyyid (teyid eden) Hiyânet-i Vataniye Kanunu'nun birinci maddesi ahkâmına (hükümlerine) muhâlifdir. Taraf-ı aciziden buna istinaden verilen emir üzerine taht-ı nezârete alınan mümâileyhin (adigeçenin) ifâde-i evveliyesini ve mezkûr gazete nüshalarını takdim ediyorum. Mevkufen icra-yı muhâkemesini talep ederim efendim.

Reis — Beyefendi Halife hazretleriyle şahsan bir muârefe (tanışıklık) ve husûsiyetiniz var mıdır?

Lütfi Fikri Bey — Kendileriyle veliahdlıkları zamanında bir defa görüşmüştüm.

Reis — Tarihi nedir efendim?

Lütfi Fikri Bey — Tarihini tahattur edemiyorum efendim. Zannedirim iki sene kadar var. Ondan sonra da Halife oldukları vakit umum meyanında bendeniz de tebrik için gittim. Bir dakikadan ziyâde durmaksızın ayrıldım. Sonra da mevlid' münâsebetiyle bir defa Saray'a gitmişim. Haydârîzâde İbrahim Efendi de berâberdi. Halife Hazretleri, Efendi Hazretlerinin teşrif buyurdıklarından haberdar olmuşlar, görüşmeyi arzu etmişler, o meyanda bende kabûl olundum. Huzur-ı Hilâfetpenâhilerinde 15 dakika kadar kaldık.

Reis — Tarihi?

Lütfi Fikri Bey — Mevlütte idi.

Reis — Hangi mevlütte?

Lütfi Fikri Bey — Bu senenin mevlûdünde efendim.

Reis — Bundan sonra bilvasıta olsun mazhar-ı iltifat olmadığınız mı efendim?

Lütfi Fikri Bey — Olmadım efendim.

MEKTUP OKUNUYOR

Reis — 10 Teşrinisâni 387 numaralı Tanin gazetesinde «Huzur-ı Hilâfetpenâhiye» serlevhası ve «Lütfi Fikri» imzasıyla bir mektup neşrettiniz. Bu mektup okunacaktır. Dinleyiniz efendim.

Lütfi Fikri Bey — Birşey arz edeceğim efendim.

Reis — Buna dâir mi efendim?

Lütfi Fikri Bey — Evet efendim. Mahkeme-i âlinizde takip olunan usullere vâkıf değilim. Eğer mehâkim-i nizâmiye usulleriyle (Nizamiye mahkemeleri usulleriyle) muhâkemât (muhâkemeler) cereyan edecekse, maznun hangi mes'ele hakkında isticvab edilmiş ise (soruşturma yapılmışsa) muhâkemenin o mes'eleyle dâir olması lâzım gelir. Müddeiumûmilikçe sorulan nokta sırf Akşam Gazetesi'ne yazılan cevâbî mektubumdur. Açık arızam hakkında hiçbir şey sorulmamıştır. Maâmafih bu bir kayd-ı ihtiraz-ı hukukiyedir.

Esâsât-ı hukukiyye ile tevfiik (uygunluk) için söylüyorum.

Reis — Beyefendi, İstiklâl Mahkemesi hakikatın tezâhürü için her vâsitaya ve istediği şekle mürâcaat edebilir. Lütfen sorulan suâle cevap veriniz.

Lütfi Fikri Bey — Bendeniz cevaptan ictinab etmiyorum.

Reis — (Katib'e hitaben) okuyunuz. (Makale okunur).

Reis — (Bu mektubun kıraatini müteâkip Lütfi Fikri Bey'e hitaben) Bu mektup zât-ı âlinizin miydi?

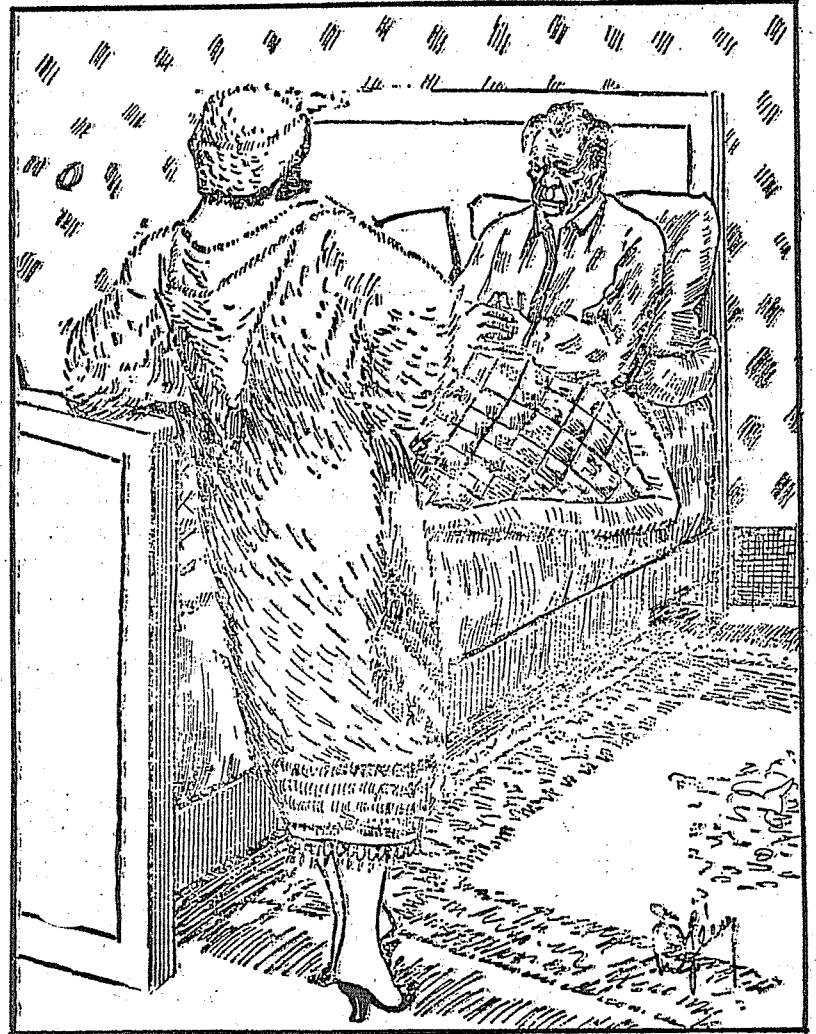
Lütfi Fikri Bey — Evet bendenizindir.

Reis — Bu açık mektubu neşretmezden evvel Halife Hazretlerinin istifası tekzip edilmemiş mi idi?

Lütfi Fikri Bey — Bu bir tarih mes'elesidir. Zannedirim iki gün evvel Akşam Gazetesi Halife Hazretleri'nin istifa edeceğini ve haleflerinin bilumum müslüman memleketlerinden gönderilmiş meb'usandan mürekkep kongresi bir hey'et tarafından intihap edileceğinin mevsûken haber alındığını yazdı. Zannedirim perşembe günü idi. Tekzip keyfiyetinden mektubda da bahsediyorum. Cuma günü de Akşam gazetesi yazdı. Herhalde tekzipten bahsedişime nazaran tekzipin vâkı olması lâzım gelir. Bendeniz cumartesi günü yazdım.

Reis — Anlatmak istediğimiz nokta istifa şâyiasının mektuptan muahhar mı (sonra mı) mukaddem mi (önce mi) olduğudur.

(devamı var)

— خبردار انشاء الله! ... جو کچھ روایت ہے بطور اساسی کو رد ہم کرتے اور زیادہ ایش کماطابہ دورما قاتی آگے
بورادہ اوکوڑا کے کسی پر پڑے دیور ...

Bahriye Vekilî sıfatıyla Bilâhore kendisi de «Yavuz — Havuz» diye meşhur olan hâdisede rüşvetten iki yıl mahkûm edilen İstiklâl Mahkemesi Reisi Topçu İhsan hakkında Cem'in nefis bir karikatürü.

Lejandı da şu:

«Hayırdır inşallah... Bu gece rüyamda Baytar Râsini gördüm, sizin oralarda biter kocaad lbe, durma kalk gel, burada öküzdün bini bir paraya diyor!»

TÜRKÇESİ**Ahmed
SELAMİ**

İSLÂMIYET VE KIYMET HÜKÜMLERİ..

Lâyık ve münâfık cebhe karşısında, müslümanların bilhassa son yarım asır zarfında mârûz kaldıkları zulüm, işkence, fitne, fesad, ve alçaklıklar çirkinlik ve pisliklerine karşı âhenk içine giren ve kendini müslüman zanneden zavallılar hariç tutulacak olursa, hakiki müslümanların tamâmı, bu hükümde ittifak etmişlerdir. Çünkü hakiki müslüman oluşun asgarî şartı, her zaman ve mekânda ve her hâdisede, sâdece ve sâdece muazzez ve mukaddes İslâmiyyet (Şeriat) ölçülerine göre kıymet hükümlerine sâhib olmayı zarûrî kılıyor... Binâenaleyh, bugünkü lâ-yık ve münâfık düzmece düzenin bütün temel müesseseleriyle ve tam yarım asırdır püskürttüğü ateist, pozitivist, faşist, kapitalist, heykelperest ve putperest sapık ve karanlık safsatalar; aslı-astarı ve ne idüğü belirsiz piç felsefeler; ve İslâm nazarında en az lânetlenmiş ilke ve ülküler, bugün kendilerini müslüman zanneden zavallıların öyle telâkkilere sâhib olmalarını netice vermiştir ki, bu rejim kurbânı zavallılardan, her zaman, mekân ve hâdisede İslâmî (ŞER'Î) ölçülere göre kıymet hükümlerine sâhib olmalarını bekliyoruz. Ancak şu da bir vâkıdır ki, bugünkü lâ-yık ve münâfık düzen içinde hakiki müslümanlar kendini müslüman zanneden rejim kurbânı zavallılar kitlesi iç içe yaşamaktadır. Düzenin, bütün müessese ve imkânları ile memleket sathında sürdürdüğü kültür emperyalizmi de diyebileceğimiz şeytanî ilkeler ve ülküler felsefesinin imân ve amele müteâllik onbinlerce cüz'ü arasında, İslâmî (ŞER'Î) kıymet ölçülerinin ne olduğunu her zaman, mekân ve hâdisede en az imân gerçevesinde (fî-kâd bâbında) ta'kib edebilir olmak, hakiki müslümanın hem vazifesi, ve hem de onun fârik vasfıdır. Bu vazifeyi ifâ eder ve bu vasma sâhib olunur bulunmadıkça, isterse, düzenin «din mektebi» dediği yerlerde ord. prof. düzenin «din ri-yâseti» dediği yerlerde şeyhülislâm cüb-beli reis, düzenin «imam» dediği adam-

lar akasında beş değil yirmibeş vakit namazı hatimle kılan sūfî, düzen malı ilkelere veya felsefelere veya âdetlere kafasında ve gönünde yer veren çarşafı bürülü vâize hanımefendi olunsâ; kaleminden kan damlayan muharrir, avuçlarından para akan tüccar, nutuklarıyla salonları inleyen, siyâsetçi, ve kitahları onbinlerce basan ağzı duâlı veya sakallı hacı yağlı nâşir olunsâ, bütün bunlar, hakiki müslümanın nazarında bir ma'nâ ifâde edememelidir... Çünkü dedik, müslümanın hangi ölçülere göre kıymet hükümlerine sâhib olacağı bellidir; ve bu kıymet hükümleri şu veya bu heykelperest elindeki ilkeler kabilinden bugün var yarın yok olan şeytan oyuncakları bulunmaktan nâmütenâhî münazzeh, mutlak varlığa âid hükümlerdir. Müslüman için bu kıymet hükümlerinin unutulması; veya ihmâl yüzünden işler ol-makdan çıkışı hâliyle hak ve hakikat dışı ölçülere göre kıymet hükümlerine gidi-şi netice verecektir. Bu ise, zarûrî olarak bir başka çeşit «ilkeler ve ülküler» peşinde heykelperest veya putperest oluşu ortaya çıkaracaktır... Demek oluyor ki, ya hak ve hakikata âid kıymet hükümleri yahud da, tâğutlara âid hükümler... Ü-çüncü bir şık muhal.

• GERÇEK İMAN OLMADIĞI...

Binâenaleyh çıkaracağımız netice şu oluyor ki, gerçek imânı elde eden bir mü'min olunmadıkça, kurtuluş beklemek, insanın kendi kendisini avutup aldatmasından başka bir şey değildir. Gerçek yani işe yarayan imânı, işe yarayan müslüman oluşu elde etmenin ölçüleri de, gene «müslümanım» diyenin kendini nisbet ettiği ölçü sisteminde araması, aklen zarûrî bir neticedir. Bu ölçü nizâmı, sahtelikten ve işe yarayıcılıktan uzak olmayan MÜSLÜMAN OLUŞA, mallarla ve canlarla bu nizâmın yani ALLAH İRADESİNİN muhafazasını apaçık emrediyor. Delillerin ilk ve ana kaynağı meydana. Asr-ı seâdetdeki muazzez ve muhteşem tatbikat da apaçık cihânın gözleri önünde.. Öyle ise, bugün mutlak hakikatı muhâfaza ve müdâfaa hususunda hayatlarını ortaya koyacak kadar cehd, gayret, çalışma, küfürle boğuşma ve hakikatın iz-zetini muhâfaza içine girmek, sahtekâr ol-mamak şartıyla mert ve nâmuslu her müslümanın vazifesi iken, tutar da bu vazife-yi, ortalıkda gezinenlere nisbetle daha iyi ve daha ilerde ifâyâ çalışanlar bir ta-kımları «Müslümanlık» adına mâni ol-maya çalışırlarsa, onlara söylenecek söz

sadece şu olmalıdır: «Kendim bir vazife kaçağısın, bâri başkasının ayakları seviyesine inip o ayaklara köstek takmaya çalışma, iffet.. Ve gölge etme, başka ihsân istemez...»

Hak ve hakikatın muhkem emirlerine göre hayâta ve cihâna meydan okuyucu bir amelin tatbikçisi olmayı, nefislerinin dünyâ, rahat, mal, yani dünyâ oyuncakları, alkış, makam, şöhrat ve binbir çeşit nefsanî emel sevgisine tercih edemeyen âcizlerin, bahsini ettiğimiz rejim kurbânları arasında bir başka sınıfı teşkil ettikleri de muhakkaktır. Hakiki müslümanların vazifelerinden biri, bunları bile kurtarmaktır.

BEYÂN-I FİZAR: 16/6/978 tarihli yazımızda geçen tashih hataların aşağıda düzeltilir, okuyucularımızdan afv taleb ederiz.

«...kırmızı bayrak çekmek, fikir değil, değiştirme teşebbüsünün ta kendisidir.» şeklindeki cümlede atlanan «rejim» kelimesi ile doğru şekil şöyledir: «fikir değil, rejim değiştirme teşebbüsünün...»

«Komünist» veya «komünizm» şeklinde çıkarılan kelimelerin doğru şekli «komünist» veya «komünizm» olacaktır.

«Türkiyenin çıkmazlarına ve kan kan-serine ne teşhis konabilecek ve ne de tedâvi getirebileceklerdir» ifâdesinde geçen «getirebileceklerdir» kelimesi «getirilebi-lecektir» şeklinde olacaktır.

«Akl-ı selim, yarım asırlık hadisatı göz önüne getirdiği zaman, başkaca bir izah tarzı bulamayacaklardır.» şeklindeki cümlemizde geçen «bulamayacaklardır» kelimesinin doğrusu «bulamayacaktır» olacaktır.

«...bu memlekete bugünkü komünist anarşizm bu düzen getirdiği gibi» şeklinde olan ifademizdeki «komünist» kelimesi «komünist» ve «anarşizm» kelimesi de «anarşizmi» şeklinde olacaktır.

«Bu düzenin münafıklığını görmemek için ise...» şeklinde olan ifademizdeki «görmemek» kelimesinin doğru şekli «görememek» olacaktır.

«...bu düzmece düzenin hem münafık olduğu ve de bir münafığın...» şeklindeki ifademizde geçen ve tamamen komünist uydurukçaların peydahladığı «ve de» şeklindeki edatın doğru ve TÜRKÇE şeklinin «ve hem de» şeklin de olacağını arz ederim.

Nihâyet son cümlemizdeki «Ecdâdımız imân ölçüleri, bunu böylece hükme bağlamışlardır...» cümlesinin son kelimesi de «bağlamışlardır» değil, «bağlamışdır.» şeklinde olacaktır.

A. S.

Art
MADENİ EŞYA SANAYİİ

PASLANMAZ ÇATAL - KAŞIK - BİÇAK - TEPSİ
VE BİLÜMUM MUTFAK EŞYALARI İMALİ

Satış Yeri : Tahkâsile Yavuzca Şahin Tokusu No. 7/A
Fahriye - Eserler Altı Alan Cad. No: 97 İSTANBUL

Tel: 27 67 00
a: 22 89 34
Tf: 76 31 82

Eş, dost ve müşterilerimizle
bütün müslümanların müba-
rek Berat kandillerini tebrik
ederiz.

Ak Yıldız
MENSUCAT

KILIM VE BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ

MAĞAZA : Çiğdemler, Taraklılar Cd.
Büyükdere No. 7 İSTANBUL

☎ : 28 85 20

Eş, dost ve müşterilerimizle
bütün müslümanların müba-
rek Berat kandillerini tebrik
ederiz.

ipa

ZÜCCACIYE, AVIZE,
ELEKTRİK EV CİHAZLARI,
PUSET VE ÇOCUK YATAĞI
TOPTAN SATIŞLARIYLA
HİZMETİNİZDEDİR

ipa

Adres:
Prof. Cemil Bilsel Cad.
Üçkapılı Selamet Han.
No. 117-118 Tahtakale-İST.
Tel: 26 63 49

Eş, dost ve müşterilerimizle
bütün müslümanların müba-
rek Berat kandillerini tebrik
ederiz.

BES-ELLER

DAHİLİ TİCARET

AHMET HACIOĞLU ve
ORTAKLARI

TOPTAN KONSERVE, BAKKALİYE ve KIRTASIYE

Yeni Gıda Sitesi, 2. Sokak, No: 34
ÜNKAPANI - İSTANBUL

Telefon: 22 51 05

Eş, dost ve müşterilerimizle
bütün müslümanların müba-
rek Berat kandillerini tebrik
ederiz.

Dediler Ki Dedik Ki

Polis karakolluk olunca

Geçtiğimiz hafta, matbuat âleminde yükselen seslerin hemen büyük ekseriyeti Polislerin bölünmüş olması halini anlatan seslerdi. Kimisi lehte, kimisialeyhte.. Kimisi ise, kendi menfaatinin kurtarmanın derdinde.. Ama birleşilen nokta polisin siyasî emellere âlet edilmiş olmasından duyulan kaygı idi. Ama, bugünkü idare anlayışıyla, ve biraz daha ileri giderek söyleyelim; yarın yamalak da olsa demokrasinin düzeni içinde her grup gibi polisin de parçalanmasının, bunun tabii karşılanmasının gerekliliğini kimse yazmadı. Halbuki meselenin özünde demokrasinin temelindeki parçalayıcılık, bölücülük partililik yatmaktadır. Demokrasinin düzeninin bu tarafı görülmedikçe, ona yüksek faziletli bir düzen olarak sarıldımız mı, sonunda böyle acı gerçeklerle karşılaşmışınızda elbette apışsınız.

Şimdi polisin içine düştüğü durum üzerinde yazılanlara bir göz atalım. Günaydın'ın DÜDÜKLÜ Tencere'si, 4 Temmuz günü şu sesi çıkıyordu:

POLİS TEŞKİLATI BUNU MENETMİŞTİR

(...) Ne yazık ki Türkiye'de bir süreden beri polis rejim bekçiliği yapmak şöyle dursun, rejimin temelinde dinamik boyan bir unsur haline getirilmiştir. Polis bu hale getirenler, polisi doktrine edenler, politize edenler şimdi içinde bulunduğumuz durum karşısında gerçekten düşünüyorlar merak ederim.

Radyodan dinlediğimiz polis telsizinde POL-DER'ci polislerle POL-BİR'cilerin birbirleriyle küfürleştiklerini duyduktan sonra Türkiye'de artık güvenlik işlerinin bugünkü polis örgütü ile yürütülmesinin mümkün olamayacağını anlamak güç olmasa gerekir. Çünkü polis örgütü, kendisi, anarşinin içindedir ve taraf, ya da tarafları tutmaktadır. Böyle bir polis örgütü ile hiç bir olayın üzerine gidemezsiniz.

Düşünebiliyor musunuz, önceki gece POL-DER'in kapatılmayacağına dair afiş asan polisleri dağıtmaya gelen polislerin İstanbul'da birbirleriyle çatıştıklarını? Bu olacak iş mi?

İçişleri Bakanı:
— Polis dernekleri kapatılacaktır, diyor.. POL-DER'ciler:

— Buna kimsenin gücü yetmez, diye cevap veriyor.

Devletin güvenlik örgütü cumhuriyet tarihinde böyle bir bunalım içine girmemiştir. Pekli şimdi ne olacaktır?

Geçen gün İstanbul'da bir öğrenci yurdunun boşaltılması işinde mavi bereli jandarma komandolarının kullanılması çok manidardır. Bu demektir ki, hükümet polis teşkilatını yeniden kurup istenilen duruma getirinceye kadar polis yerine ikame edileceği bir kuvveti denemektedir. Bunu denerken de gerekli operasyonu yapacaktır. Bu arada kurunun yanında yaşın da yanması mümkündür. Ama Türk Polis Örgütü bu operasyonu hak etmiştir. (...)

FRUKO'LARDAN POL-DER KAHRAMANLARINA GEÇİŞ...

Tercüman'dan «Sözün Kısa» yazarı da 5 Temmuz günü, biraz maziyi kurcalamış. Daha dün polislerin marksistler tarafından «Fruko» diye alay konusu ya paldıkları «hatırlatmaya» çalışmış, şöyle diyor:

Bu iş bu hale nasıl geldi diye soran yok?..

«— Polis'e grev hakkı» diyen muhalefet lideri kimdi acaba?

Mitinglerde, kin ve intikam hissiyle parmak sallayıp, polise:

«— Sizden hesap soracağız» diyen kimdi?

«— Katil polis»
«— Fruko...»

Bu sloganlar kimin eseriydi?

«— Polis üniversiteye giremez» cevherini kim yumurtladıydı?..

POL-DER'in ise, amaç dışına çıktığı besbelli...

Kapatmak mı?
Oru bilmeyiz.

Herhalde en iyi çare, kapansa da kapanmasa da, bu tip yöneticilerin meslekten tardıdır.

Sten elinde, caddelerde afiş asan polis, benim polisim olamaz. Onları hımaye eden, göz yuman, hattâ olayı geçiştirmeye çalışan yöneticisi de polis amiri olamaz... Genel Müdür beyefendi, gece uçakla İstanbul'a geliyor, sabah tekrar Ankara'ya dönüyor. Ne bu?.. Böyle tahkikat mı olur?.. Neyi öğrenmiş? Neyin derinine inmiş? İnemez ki... Bir inse, orada oğlunu bulacak... Bırakalım bu hokkabazlıkları, açık ve dürüst olalım.

«POL-DER» DE CUMHURİYETÇİYE, NİÇİN KARŞISIN?

Tabii tartışma siyasî liderleri de içine almıştır. Bunlardan bilhassa Demirel bir taraftan POL-DER'i suçlarken, diğer taraftan da, «POL-DER'li polislerin afiş yapıştırırken yakalanmaları» hadisesini «hükümet ipin ucunu kaçırdı» diye kınamaktan geri kalmamış, hattâ onlara sahip çıkarak, «bu hükümet İstanbul'da Cumhuriyet'in polisini birbiri ile çatıştırmıştır» demiştir.

Şimdi Demirel'e sormak lazım..

— Cumhuriyetçi misin, değil misin? Muhakkak ki cumhuriyetçi..

— Pekiyi, Pol-Der'e ve bağlı olan 16 bin'e yakın polisin zihniyetine karşı mısın, değil misin?

Muhakkak ki karşı!..

Pekiyi, bu zihniyetiyle «Pol-Der» cumhuriyetin polisi midir değil midir?

İşte bu suale Demirel «Hükümet, İstanbul'da Cumhuriyet'in polisini birbiri ile çatıştırmıştır» demek suretiyle açıklık kazandırmıştır. Bu duruma göre.. Demirel kime karşı, kimden yana? Anlayabilene aşıksun!..

CEHENNEME KADAR YOLLARI VAR!

Hürriyet'ten Oktay Ekşi de 4 ve 5 Temmuz günleri, köşesini bu meseleye tahsis etti:

«Polisi» «halkın polisi veya «üçüncü polis» diye ayıranlara bu sözlerimiz ters düşebilir.

TÜB-DER'e üye olan öğretmen makbuz, Ölkü-Birli'yi mecnun sayan kafaya bu sözlerle birşey anlatmak mümkün değildir.

Ve bizim ödediğimiz vergileri maaş diye cebe indiren şu kadar polis memuruyla şu kadar bin öğretmenin siyaset yapmalarına engel olunmasını istiyoruz.

Siyaset yapacakların cehenneme kadar yolu var. Gidip girsinler partilere..»

Olaya mülkiye müfettişleri el koymuşlar.. Demek ki bundan bir ay sonra

raporlar verilecek, sonraki bir ay içinde ilgililer bu raporları görüşecekler, daha sonraki bir ay içinde karar verilecek ve daha sonraki bir aya kadar da olayı zaten hepimiz unutmuş olacağız..

Ve, duvarlara POL-DER afişleri asarken yakalanan iki komiserle 26 polis memurunun suçlu olduğuna kanaat getirilirse yeni tayin listeleri yayınlanacak.. Ve kimi Silir'e, kimi Ağrı'ya, kimi de Bingöl'e gönderilecek..

Böylece ne yapılmış olacak?

Aslında hiçbir şey yapılmış olmayacak.. Çünkü daha o tayinler çıkmadan, bunu bekleyen memurlar «hastâ» olduklarını bildiren dilekçeleri müdürlüğe dayayacaklar, önce doktora, oradan hastaneye sevklerini yaptıracaklar ve sonunda birer, ikişer ay gibi, mümkün olduğu kadar uzun süreli, uydurma hastalık raporları alıp sırtüstü yatacaklar.

O arada hükümetin değişmesini, yahut da kendilerinin tayininde rol oynayanların başka yere atanmasını bekleyecekler ve fırsatı yakalar yakalamaz, ne kadar büyük bir haksızlığa kurban gittiklerini yeni gelenlere anlatarak, tayinlerini iptal ettirecekler..

Bir soran olursa Ankara'daki ilgili bakan da:

«Hepsini cezalandırdık. Kimini Bingöl'e, kimini Ağrı'ya, kimini Silir'e sürdük» diyecek.

Ve bu komedi böylece sürüp gidecek..

Buna umut bağlamak, aldanmaya peşinen razı olmaktır.. Bu metodlarla ne polis ıslah olur, ne asayiş çare bulunur.

Polisi ıslah etmek istiyor musunuz? Korkmayınız. Önce içindeki Pol-Der'liyi de, Pol-Bir'liyi de kulağından tuttuğunuz gibi kapının önüne koyunuz.. Haklarını vermeden değil, haklarını vererek. Çoluğunu çocuğunu açığa mahkûm ederek değil, başka bir yerde iş almalarını sağlayarak..

Tabii, meseleyi çözmeye niyetiniz varsa...

MARKSİST DE KAFASIZLIĞINA YANIYOR!

Cumhuriyet'in I. Selçuk'u ise, 7 Temmuz günlü yazısını Polis'in afiş asıp asamayacağı mes'elesine tahsis etmiş, mevzuun hukukî tarafını kendilerine göre yonttuktan sonra, marksistçiklerinin kafasızlıklarına da bozulmuş ve siyasî açıdan bu eylemin çok yanlış bir hareket olduğunu anlatmaya çalışıyor:

«... On binlerce üyesi olan bir kitle ve meslek örgütü, küçük bir sol fraksiyonun eline geçti mi; sermaye egemeni göbük atıyor, faşist zil, takip oynuyor, kışkırtmacı pusuya yattıyor. Çünkü böyle bir durumda hızlı devrimci fraksiyon yerelz lâflar, dengesiz eylemler, yanlış stratejiyle koskoca demokratik kitle örgütünü perişan ediyor, hafifletiyor, dağıtıyor.

POL-DER'de aynı hastalık mı geçerli? Bilmiyorum. Ancak Millî Güvenlik Kurulu, Ecevit Hükûmetine POL-DER'li kapama tavsiyesinde bulunmuşken, bazı Bakanlar bu öneriyi içtenlikle benimsemişken, ve derneği kapatmak için fırsat aranırken duvarlara afiş yapıştırmak gibi çocuksu eylemin zamanı mı?

(...) Ecevit Hükûmeti bir tuzağa itiliyor; demokratik kitle örgütleriyle çatış-

ması için elden ne gelirse yapıyor. Sağın ustaları bu işi iyi bilirler; deneyimleri zengindir. Sol, hırçın bir strateji benimserse, işin sonu nereye gider?..»

CUMHURİYETİN CİDDİYETİ

Hep polis üzerine türkû tutturmaya lım da, matbuat âlemindeki bazı ciddi yazılara da az-biraz kulak verelim. Meselâ Cum. gazetesinde, Vehbi Belgil isimli bir zamane uleması mizah sahifesi olan Ciddiyet'te de yazmıyor ama, bayağı kocaman iddialar ortaya atıyor, zaman zaman.. Meselâ, geçen sene tüplerde, yenden bir Edison, bir Atatürk imal edilebileceğinden dahi dahice bahsetmişti de, savcılar —mavcılar tınmamışlardı bile.. İş bu ulemâ kişi 3 Temmuz günü yazdıklarında da kancayı Erbakan'a ve onun Millî Görüş isimli kitabına takmış..

Ve, ciddi bir şekilde laf edebileme kabiliyetinden mahrum olduğu için, ancak alay ve istihza yoluyla, kendi mantık fukaralığını sergileyivermiş.. Esasen biz, tüpte yenden kocaman adamlar imal edebilecek kadar yazıları ciddi -ciddi yazabilen yüksek kafaların Erbakan'ın görüşlerini elbette ki istihzayla karşılayacağını zaten normal karşılıyoruz. Sabrınızı zorlayarak şu bayağı âlîmâne istihza yazısını okuyalım:

«Sayın profesör, daha sonra ilim ve İrfanı dünyaya nasıl sağtığımızı şu sözlerle anlatıyor:

«Manevî ilimlerdeki dünyaya ışık saçan müstesna yerimiz yanında müsbet ilimlerin de, cebirin, hendesenin, logaritmanın, fiziğin, kimyanın, astronominin, tıbbın coğrafyanın da kurucusu, müşahede ve istatistik, istikra ve ta'îlî (tümünden gelim, tüme varım) metodlarının bulucusu, sıfır melhumunun yaratıcısı ve bunların Avrupaya öğreticisi bizim milletimiz olmuştur.»

Teknik Üniversitemizde ve Almanya'daki üniversitelerden birinde kürsüsü olan, üstelik Pancar Motor'un da kurucusu olan sayın profesörün bu sözlerinden Türk olup da gurur duymayacak tek kişi düşünülebilir mi? Ben kendi hesabıma çok gururlandım ve yaralandım. Örneğin, bilim bakımından sıfır kavramının yaratıcısı olduğumuzu bilmiyordum! Hele «müsbet ilimlerin kurucusu» «Cebirin, hendesenin, logaritmanın, fiziğin, kimyanın, astronominin, tıbbın, tarihin, coğrafyanın kurucusu, istikra ve ta'îlî (deduction ve induction) metodlarıyla müşahade ve istatistik metodlarının bulucusu» olduğumuzu hiç bilmiyordum!..

Ancak, hemen ekleyeyim ki, bu gerçeklere sadece benim ulaşmam bir anlam taşımaz. Bunu bütün Türk ulusunun ve bütün dünyanın da bilmesi gerekir.

Bunun için de, bu bilgileri, daha fazla vakt kaybetmeden, okul kitaplarına geçirmeliyiz. Çünkü, Cumhuriyetin kurulduğu günden bu yana «gayri millî» solcuların elinde kalmış olan «İrfan hayatımız» da bu gerçekler bizden hep saklanmıştır. Bu yüzden aydınlarımızda Batı hayranlığı, Batı karşısında eziklik belirmiştir. Ve bu «gâvur» hayranı yarı aydınlar şeriate son vermişler, dünyaya bilim saçan medreselerimizi kapatmışlardır. Bununla yetinmeyip, Batının Hristiyan asıllı yasalarını çevirip uygulamışlar, kanlarımızı, kızlarımızı açık saçık gezdirip hem millî birliğimizi bozmuşlar hem de koca İmparatorluğun çökmesine yol açmışlardır.

Selâhaddin Eş ÇAKIRGİL

«Son günlerde, iktidar tarafından, hakların, hürriyetlerin kısılması için alınmak istenen yeni kanuni tedbirler, biliniz ki, sizlerin sesini kısmak gayesine yönelmiştir. Henüz bu yönde, demokratik baskı gücünü kullanabilmeniz için vakit geçmiştir. Bu kanun değişikliklerine bugünden tesirli bir biçimde karşı çıkmazsanız, herhangi bir konuda seslerinizi yükseltmek mecburiyetini duyduğunuz gün iş işten geçtiğini, kanunlarla sesinizin kesildiğini göreceksiniz.» (...)

Yukarıda, tırnak içinde verdiğimiz sözlerin ki-me aidi olduğunu tahmin edersiniz?

Bu sözler, üzerinden bir örfî idare geçmiş sözlerdir ve meşhur 12 Mart hadisesinden bir kaç gün önce, 4 Mart 1971 günü imâl olunup, o zamanlar, tersinden okunduğunda **SULU** diye telâffuz olunan bir gazetede yer almıştı. Şimdi bu sözlerin altına herhangi bir muhalefet liderinin imzasını atabilirsiniz ama, bu sözler, bugün aynı kanuni tuzakları hazırlamanın dert ve telaşında olan Ecevit'e aittir.

Ve Ecevit şimdi akıl hocalarının tavsiyesiyle aynı tuzacı hazırlıyor...

Gazeteci Abdi İpekçi kendisine minareyi çakmak için kılıfı hazırladı bile.. «Hürriyetlerin temelinde müsamaha vardır. Ama yaşadığımız günler, hürriyetleri koruyabilmek için müsamahadan vazgeçmeyi gerektiriyor. Ecevit hükümeti hadiselerin üzerine yansız, kanuni bir sivil sıkıyönetim anlayışı ile, bütün enerjisi ve kararlılığıyla derhal yönelmek zorundadır. Bunu yaparsa bazı sesler yine yükselcektir ama, amme efkârı onunla beraber olacaktır. İşe, sivil bir sıkıyönetim havası ile girişmek gerekir. (...) Büyük kentlerde gece-gündüz dolaştırılacak bir kaç ekip bile, sağlıyacağı görüntü bakımından psikolojik bir rahatlama meydana getirebilirdi. Bu dahi yapılmamıştır» gibilerden laflar eden İpekçi, Demirel'in «Türkiye Cumhuriyeti, kurulduğundan beri hiç görülmemiş hadiseler içinde yaşamaktadır» şeklindeki sözlerine sarılarak «sivil bir sıkıyönetim» den bahsettikten sonra, aynı mevzu gazetelerin yorum köşelerinden manşetlerine doğru taşmaya başladı.

Ne demek, «sivil sıkı yönetim?»

Türkiye eğer iddia olunduğu gibi, bir hukuk devletiyse, «istem arkadan gelir» denilip, hukukî dayanaklar çeşitli dalaverelerle ele geçirilen Meclis ekseriyetinin çıkaracağı kanunlarla hazırlanamaz. Ve bugünkü mevcut hukuk düzeni içinde de «sivil sıkı yönetim» diye bir mefhum ve hukukî müessese yoktur.

Memleket fevkalâde ağır şartlar altında ise, devletin korunması için bu noktada mevcut anayasada ortaya konmuş bir takım tedbirler vardır. Bu tedbirlerin başında da memlekette umumî veya kısmî olarak bir örfî idare kurulumu veya savaş hali ilân edilir. Ama, «sivil sıkıyönetim» diye bir müessese yoktur.

Ama, öyle anlaşıyor ki, Ecevit ve hampâları «yok ise, imâl ederiz» dercesine ellerinde bulundukları matbuat silahının da desteğiyle, kitleleri sindirmenin, yolunu deneyebileceklerdir ve takat, kanunlarda yazılı şekliyle bir sıkı yönetime geçmekten korkmaktadırlar. Çünkü, bu takdirde ordunun hadiselerle müdahale etmesi, salâhiyetin ordu şefleri elinde toplanması demek olur ki, Ecevit ve etrafı açıkça orduya itimad etmemektedirler. Nasıl

itimad etsinler ki, halâ da, ordunun bazı dönemlerdeki tasarrufları, «faşistlik» diye, bizzat kendileri tarafından suçlanmaktadır.

Ecevit ters bir yola girmiştir. İttihat-Terakki'cilerin hürriyet vaadi ile kurdukları diktatörlük denemesinin neticelerini gözlerinin önüne getiremeyecek kadar da hadiselerin içinde boğulup kalmıştır. Etrafında fırladık gibi dönen aydınların ihanetlerine karşı hiç bir tedbiri yoktur ve onların dümen suyuunda gitmek fedir. Bu bakımdan, sahip oldukları insan hak ve hürriyetlerini korumaya çalışanlar, elbette ki, en azından Ecevit'in 1971 Mart'ında söylediği ve yazımızın baş tarafına aldığımız sözlerine göre hareket etmek ihtiyacını hissedebilmektedirler.

Ve cevabı verilmesi gerekli sual şimdi şudur: Ecevit'ten, getirmesi arzulanan «sivil sıkı-yönetim» in güçleri kimler ve neler olacaktır?

Muhtemelen, «MAVİ BERELİLER» diye isimlendirilen jandarma komandoları.. Ve, güya derneklerini kapatmak gibi hasmâne tavırlar takındığı POL - DER mensubu polisler.. Asker kullanılacaksa, askere, bir sıkı-yönetimin salâhiyetlerinin verilmesinden niçin korkuluyor? Askerin dahili mes'elelerde kullanılmasının mahzurları varsa, —ki elbette vardır— o takdirde, askerini yaptığı tasarrufların müsbet neticelerini hükümetin kâr hanesine, menfi neticeleri ise ordunun zarar hanesine yazmak! Böyle basit açıkgozluk olmaz!

Hayır, memlekette sıkı-yönetim gerekli hale gel-diye, veya ordunun iç huzursuzluk hallerinde hadiselerle müdahale etmesi zarureti varsa, ordunun siyasî iktidarların elinde geliş-güzel kullanılması bir gün polisin getirildiği ve düşürüldüğü noktaya gelmesine vesile olacaktır. Bugünlerde Milli Koalisyon isteyecek kadar ileri beyanlarda bulunan Zeyyad Mâdallı'nın sıkı-yönetim mevzuundaki «böyle bir vasatta sıkı-yönetim olmayacaksa, ne zaman olacaktır?» sorusunun içinde bir haklılık görüyorsanız, o zaman, Hükümet'in başı olarak Ecevit'in yapacağı şey, bu kararı almaktır. Fakat çevresindekilerin hemen büyük kısmının zorlamalarıyla ve inisiyatifli Ecevit'in elinden kapmaları ihtimaliyle bir marksist diktatörlüğe geçiş için bir «sivil sıkı-yönetim» lâfını yerleştirmeye kalkışanların modelinin gerçekte proleteryaya diktatörlüğü olduğunu unutmamak gerekir.

Türkiye'nin içinde bulunduğu durum gerçekten fecidir. Frankfurt Allgemeine isimli alman gazetesinin Temmuz başında «Boğaz'daki Adam Hafâ Hastası» başlığıyla, ve Fransızların Le Monde'undaki «Uçlar Çarpışıyor» başlıklı yazılarında isabetle teşhis konulduğu gibi, Türkiye bir kültür buhranının, bir yaşayış şeklini değiştiren en acı günlerini yaşıyor. Birdenbire meydana gelen sağlıksız şehirleşme ve model sakat sanayileşme hareketinin ve laikleşmenin, (İslâm'dan uzaklaşmanın) gelebileceklerine olan itimadlarını yitirdiği gibi, coğrafi bölgeler arasındaki dengesizlikler ve kavmiyetçiliğin resmî siyaset olması da ateşin benzini olmuştur. Ne var ki bu gerçekleri görebilecek kadar soylu kafalar yok. Eğitim Bakanı Necdet Uğur filozofluk taşıyarak, kır ve köy yörelerinin ve geçmiş asırların kıymet hükümlerinin artık yeni saraylı cemiyetine yetmediğini söyleyip durmada ama; çareyi gösterecek yerde, milletin inancına karşı daha bir düş-

manca tavır takınmanın azamî dikkatini sergilemek yolunda her gün yeni bir hissimla yürüyor!.. Âdeta, CHP'nin «tek parti diktatörlüğü» devirlerinin hasretini çekiyormuşcasına, Türkiye'nin gerçekten yaşadığı bir faşist dönem olan ilk 27 yıllık zorbalık dönemine zemin hazırlamaya, kılıf hazırlamaya çalışıyor! «Sivil Sıkı-yönetim» tehditleriyle...

Memleketin Doğu'sunda bir bölücülük fitnesi işe tabii olarak boyvermiş durumdadır. Yıllardır kendi inancına en düşmanca tavırları takınan bir düzenin müdafaasını yapmaktan elem duyan kitleler artık eskisi gibi memleketin birliği üzerinde hassasiyetle titrememektedirler. Halk yığınları silâhlı eylem gruplarının terör ve tedhiş hareketlerinden de yılmıyorken bulundugundan, Doğu'da devlet güçlerinin dayanacağı tabanı her geçen gün daha bir kaybettigine dair haberler tevâtür haline gelmişken, tahmin olunabilir ki, Ecevit'in etrafının özlediği sivil sıkı-yönetim de kafi gelmeyecektir. Nitekim şimdi bizzat Ecevit, geçen senelerde, Dersim isyanının (ki, bu isyan alevî kürtçülerin hareketiydi) bakı-yelerini «1938'in kahramanları» olarak selâmladığı Doğu'ya takviye askerî birlikler göndermek zorunda kalmıştır. Daha üç sene önce, 2 Haziran 1975'te «Bu bölgeden kuşku duyup sıkıyönetim ilân edenlere elbette rey vermeyeceksiniz!» diyen sanki kendisi değilmiş gibi, şimdi o bölgede mecburen bir fiili sıkı-yönetim ilân etmiş gibidir ve memleketin diğer kesimlerinde de sivil bir sıkı-yönetim'den bahsettirmeye başlamıştır, kaleşörlerine...

Halbuki hükümet olmak, bir bakıma istikbale ait tahminlerinde yanılmamak, ona göre tedbirler almak demektir de.. Görülmektedir ki, Ecevit ve şürekâsı ise, dün söylediklerini bugün yalamak meylindedirler, devamlı yanılmışlardır ve ibret vericidir ki, biz de kendi hatalarıyla meydana gelmiş neticeler karşısında alel-acele gecikmiş tedbirler almaya çalıştıkları için, Ecevit ve Özyayın'ı bir dereceye kadar tutmak, desteklemek bahtsızlığına uğrayacağız..

Ecevit'e, hattâ daha yukarıdaki ve aşağıdaki devlet ricaline hatırlatalım ki, Türkiye'nin bugün içinden çıkılmaz mes'eleleri yoktur, gerçekte.. Yeter ki Türkiye'nin müslüman halkına güvenin, onun itimadını kazanın ve hayatın her safhasını onların kalblerindeki inançlarına göre istikametlendiriniz. Bakınız, o zaman bir avuç tortu, ve sair teferruat açıkta kalacak ve Doğu'sundan Batı'sına kadar bütün Türkiye müslümanları «İşte benim kalbimin ve kafamın içindeki mutlak doğrulara göre yeniden teşekkül eden devletim! Ben onun uğrunda canımı seve-seve fedâ ederim!» diyecektir.

Fakat denilecektir ki; «sizin de yaptığınız da fahişeye «namus belgesi taşı!» demek gibi bir abesle iştigal değil midir?»

O da bir ayrı facia.. Ancak, dert söyleriz işte.. Bir ihtimal diyoruz; olur ki, bin tokmağın uyandırmadığı bir insanı bir sivrisinek vızıltısı uyandırabilir..

Yazımızı bir dua ile bitirelim: «Üzerinde milyonlarca müslümanın yaşadığı bu toprakların, Allah'ın hıfz ve emânına lâayk bir belde olacağı günleri ve o günü görmek tahassürünü kalbinde başta-cı yapacak idrakli müslümanları göster ve gönder, Yarab!..»

G. MAZHAR BAYATLI SARRAF

Kapalıçarşı Ağa Sk. No. 62
Tel: 26 85 30

Eş, dost ve müşterilerimizle bütün müslümanların mübarek Berat kandillerini tebrik ederiz.

UĞURLU KUYUMCU SABRİ ÜZPALA

Kapalıçarşı, Kuyumcular
Cad. 69-71 - TEL: 27 59 61

Eş, dost ve müşterilerimizle bütün müslümanların mübarek Berat kandillerini tebrik ederiz.

ÜZŞAH ÖRME SANAYİİ

Merkez : Yeşildirek Sul-tanmektebi Sk. Sigorta
Han Tel: 27 89 03

Eş, dost ve müşterilerimizle bütün müslümanların mübarek Berat kandillerini tebrik ederiz.

TUĞLU BATTANİYELERİ

Büyük Yeni Han zemin
Çakmakçılar Yokuşu
kat nu: 3 Tel: 22 42 61

Eş, dost ve müşterilerimizle bütün müslümanların mübarek Berat kandillerini tebrik ederiz.

MÜTHİŞ TÜRK İsrail uşaklığında

İsrail, kapitalistlikle, komünistlikle, faşistlikle, kısaca cümle bütünlüğüyle, İslâm dışı güçlerin el ve gönül birliğiyle teşekkül ettirilmiş ve hâla da bu birlik sayesinde korunmakta olan bir devlettir!

Nitekim, Türkiye de maalesef, İsrail'in, İslâm topraklarında yerleşmesine niza göstermiş; kendi idaresinden çıkışının otuz sene sonrasında bu topraklarda müslüman kardeşlerinin hayatları üzerine çöken kanlı bir kâbus halindeki bu yahudi korsan devletçiliğini, halkı müslüman olduğu halde ilk tanıyan ve bu sahada tek kalan biricik ülkedir. Ve, daha da acısı, Türkiye, İsrail'in varlığını bir takım tehlikelere karşı âdeta tekeffül etmişçesine, her ihtilâfta İsrail'i desteklemiştir; en azından onun karşısında açık ve müessir bir şekilde yer almaktan şiddetle kaçınmıştır. Diğer taraftan Türkiye Cumhuriyeti devletinin kendi varlığını devam ettirebilmek için Türk gizli servislerini İsrail Gizli Servisi MOSSAD ile ortak çalıştırması ve oradan da Amerikan Gizli Servisi (CIA) emrine tahsis etmesi, öteden beri üzerinde acı acı düşünülmesi gereken bir vakadır.

Son günlerde dünya efkârında bomba gibi patlayan bir haber, sadece Türkiye'nin laik rejiminin değil, Türk kavminden olan birtakım insanların da İsrail'e uşaklık yapmaya başlamış olduklarının acı bir örneğini teşkil etti.

Nitekim, geçenlerde, İngilizlerin Sunday Times isimli gazetesi, İsrail'in atom yapımında kullandığı uranyumları dünyanın çeşitli yerlerinden İsrail'e kaçırılan şe-

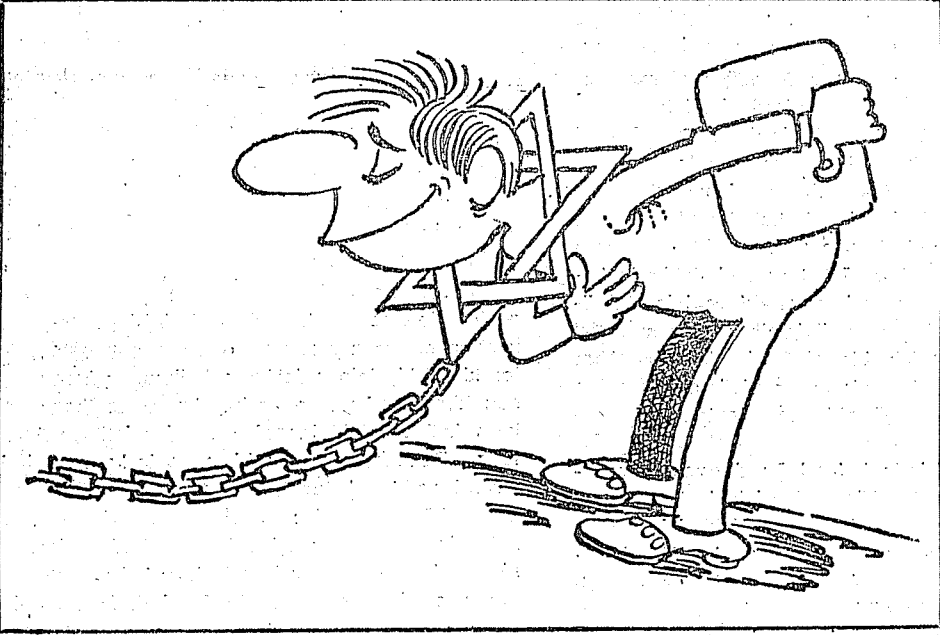
bekenin reisinin Burhan Yarısal isimli ve Tekirdağ doğumlu bir Türk vatandaşı olduğunu tesbit etmiştir!

Anlaşıldığına göre, MOSSAD adına casusluk yapan bu «müthiş Türk»ün macerası bir hayli renklidir ve adı geçen gazetenin yazdıklarına bakılırsa, halen İsviçre'nin Zürih şehrinde oturmakta olan «Yarısal», İsviçre'de Biscayne Ticaret ve Nakliyat Şirketinin Genel Müdürlüğünü yapmaktadır ve Batı Almanya'daki Asmara isimli bir kimya sanayii adına, Beşiktaş'tan ve muhtelif Batı ülkelerden tedarik olunan ve atom bombası yapımında ana hammadde olarak kullanılan Uranyum maddesini tedarikleyerek, Milano'da işleneceği iddiasıyla yola çıkarttığı ve uranyumları Akdeniz'de İsrail gemilerine boşalttığı tesbit olunmuştur.

Bilindiği üzere, İsrail'in muhtelif yollardan elle elde ettiği, hattâ çaldığı, çaldığı uranyumları atom bombası yapımında kullandığı meşhurdur ve bu bombaları ileride belki Türkiye'ye karşı da kullanacaktır.

Diğer taraftan Burhan Yarısal'ın daha önce İsrail'e dünya çapında büyük skandallara sebep olan bir takım silah kaçakçıları mevzuunda da büyük hizmetler yaptığı bildirilmektedir.

Bu «Müthiş Türk»ün uşaklığına bakıp da kızmaya hakkımız elbette olması gerektir. Zira, Türkiye Cumhuriyeti Devleti dahi aynı işi hem de devlet plânında yapmıştır!

Daha, Çankaya senatörleri adına, Demirel'in seçim öncesi tarafsız Adalet Bakanı yaptığı Zeyyad Baykara'nın «Millî Selâmet'in dahil olmayacağı bir millî koalisyon hükûmeti teşkil olunmasına» dair beyanatının mürekkebi kurumadan, şimdi de bir başka Zeyyad, AP Muğla milletvekili Zeyyad Mandalıncı de Millî Koalisyon hükûmeti istemeye başladı. Mandalıncı şöyle demektedir:

Devletlerin millî hars ve ananeleri rayından çıktı mı onu tekrar yerine oturtmak zordur. Şerefli tarihini ve bayrağını inkârla işe başlayan bir zihniyetin milleti götüreceği akıbet ancak uçurumdur. Çölde serap peşinde koşan bir hayalperest gibi diyar diyar dolaşıp saygınlık avı yapmakla bir millet muhtaç olduğu sulh sükûn ve refaha ulaştırılmaz. Durup dururken çok yönlü politika izleme gösterisinin hikmetini anlamak güçtür. Türk politikasının hedefi malûmdur. Bunu hükûmetler değil Türkiye'nin tarihi ve jeopolitik durumu tayin etmiştir. Hedef ihtilâli bir bölgede var ve payidar olabilmek ve bunun için gereken savun-

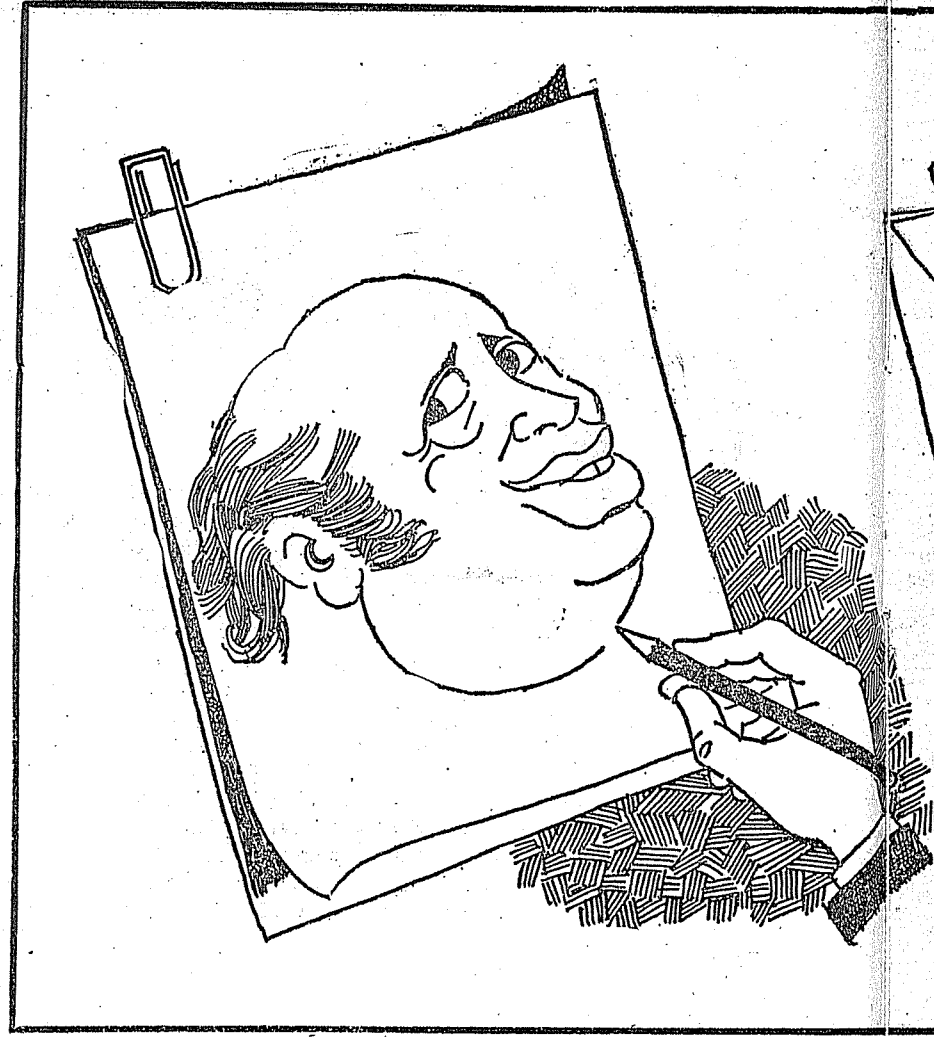
Millî Koalisyon mu?

ma tedbirini almaktır. Sayın Ecevit'in millî politikamızın hedefleri istikametinde gösterdiği gayretleri küçümsemiyorum.

Bugün maalesef CHP'nin değerli lideri, kısa vadeli hesaplarla bindiği sol atının dizginini elinden kaçırmış bulunmaktadır. Dünyada zaten solun adına binip de ondan sağlam inen olmamıştır.

Bu hükûmetin yerini bağımsız bir başbakanın kuracağı millî bir koalisyon hükûmeti almalıdır. Sayın Ecevit'in Halk Partisi'ni AP'yi ve diğer partilerimizi bütün anayasal kuruluşları bir faizlet mücadelesi beklemektedir.»

Bu isteğe marksistlerin desteğinde ki Ecevit kadar Demirel'in de iştirakten kaçınacaklarını söyleyebiliriz ve böyle bir hükûmetin neler getireceği meçhul ise de, en azından şu andaki Ecevit hükûmetinden daha çok zararlı olamayacağını söyleyebiliriz.

Yaz sıcakları bastırdıkça partiler içindeki kaynaşmalar da daha bir su yüzüne çıkmaya başladı. Bu cümleden olmak üzere bir zamanlar Demirel'e kuzu sarması gibi olduğunu iddia eden, kısa bir zaman sonraysa, Adalet Partisinden ayrılarak Demokratik Partiyi kuran ve nihayet tekrar AP'ye dönen «Koca Reis» Saadetin Bilgiç'in. «AP'nin içinde herhangi bir mesele ve pürüz olmadığına dair beyanlar geçen hafta gazetelerde yer alıyordu. Başka sahifelerde ise, eski Enerji Bakanı Kâmuran İnan «Demirel'e karşı Genel Başkanlığa oynayacağına dair iddiaları reddetmem ve bunlardan memnun olurum» diyerek tebessüm ediyordu.

Bu sözlerin durup dururken söylendiği düşünülemezdi, ama Saadetin Bilgiç'e göre «Adalet Partisi içinde mutlak demokratik anlayış hâkimdir. Her partili, parti program ve nizamnamesine aykırı düşmemek şartıyla şahsî düşüncelerini söyleyebilir. Kâmuran İnan da bu cümleden olmak üzere şahsî düşüncelerini açıklamış olabilir. Adalet Partisinde bir liderlik değişmesi mevzu bahis değildir. Partimiz 1981 de mutlaka tek başına.... vs.»

Arkasından Nahit Mentеше de «Adalet Partisinde «Demirel'in karşısına çıkacak güçte bir kimsenin bulunmadığından» bahsetmeye başladı. Bu gelişmeler galiba biraz da bir telaşın eseri idi.

Çünkü, Kâmuran İnan her gittiği yerde, istikbâlin AP lideri olarak itibar gördüğünü iddia ediyor ve Demirel'in müşahitleri de bunları doğruluyordu. Üstelik, Kâmuran İnan Doğu Anadolu'lu partililerin tam desteğini temin edebiliyordu. Zira, Doğu'da geçer akçe olan ve gerçeğiyle sahtesinin çok kere karıştırıldığı şeyhlerden birinin Menderes'in milletvekili-rinden şeyh Selâhaddin İnan'ın oğluydu, Kâmuran İnan... Sonra, son derece atılgıncı olması dolayısıyla da parti üst kademelerine ters düşmüyordu. Batıcılığına ise esasen kimse bir şey söyleyemezdi.

NATO'nun en üst kademelerinden gelmişti. Bir zamanlar Korkut Özal'ın televizyonda kendisine «siz şimdi burada Avrupa'nın avukatı olarak konuşuyorsunuz» dediği derecede, frenkperestliği tescilli bir kişiydi. Üstelik karısı da avrupalı bir hristiyandı ama, kocasının seçim şansına bir engel teşkil etmemesi için olacak, bir buçuk ay kadar önce, kocası Avrupa'lardayken, kocasının bir erkek arkadaşıyla Ankara müftülüğüne gitmiş ve «Kâmuran çok iyi adam. Ben var onun için müslüman

Dem

Mücad

olmak...» gibi laflar etmiş ve güya ihlâf etmiştir.

● KÂMURAN İNAN LİDERLİK YARIŞMA ERKEN BAŞLADI

Yani, Kâmuran İnan liderlik yarışını biraz erken başlattı ve tablodaki boşlukları şimdiden doldurmağa başladı. Ancak, İzmir'de çıkan bir gazeteyle «Demirel'e rakibim» şeklinde bir beyanda bulunmadığını da ifade eden İnan «böyle ciddi meselelere şortla değil, giyinik vaziyette gelirim» derken, galiba bir takım noksanlıklarını, dezavantajlarını gideriyordu. Bilmiyoruz, Erbakan'ın Kâbe'de başbakan yardımcısı olarak ihrama bürünmesini cumhuriyetin şerefine gölge düşürücü bir hadise olarak zikredip bunu senato tutanaklarına yazdıran Kâmuran İnan istikbalde Demirel'e rakip olarak kongre önüne çıktığında «Kur'an öpmek, Cenab-ı Allah'ı nutuklar atmak» talimatlerine şimdiden başlamış mıdır? Meselâ, yanı başında M. Kemal'in büstü, diğer tarafta Fatih'in resmi vs. ile, bir asure çorbası gibi her şeyi karıştırıp bir mahlûf meydana getirmeye dikkat edecek midir?

Ancak şu anda söyledikleri, cidden keale alınacak iddialardır. Diyor ki Kâmuran İnan:

«Partimin Genel Başkanı ile aramızda görüş ayrılıkları bulunduğu bilinmektedir. Ama bu parti çerçevesi içinde ve emirlerinde cereyan eder. Hiçbir zaman partinin dışına taşırmayı düşünmedim ve düşünmem.

Şurası da bir hakikattir ki: AP'nin sıkıntı içindedir. Partinin büyük bir kitlesi ve parti telsefesine bağlı tarafsız vatandaşlar kitlesi bir eziliklik ve tedirginlik içindedir.

AP gibi Türkiye'nin en güçlü ve güçlüvenilir siyasi kuvvetinin 2 defa seçim kaybetmesi, 2 defa bölünmesi ve iki de-

YABANCI KREDİLER GELMEYE BAŞLADI

IMF (Uluslararası Para Fonu) heyeti yeniden Ankara'ya gelmiş bulunmaktadır. Bu ziyaret, gerçekte, Türkiye'nin kapitalist tarafından daha iyi sömürülmesi hadisesinin gözetlenmesi makamındadır ve kitlelerin bağırtılmadan yolunması yolunda ne kadar mesafe alındığının tesbiti için yapılmaktadır. Zira, geçtiğimiz Nisan-Mayıs aylarında IMF ile imzalanan «Niyet Mektubu»nda zikrolunan hususlardan birisi de, Türkiye'nin IMF'den verecek direktifleri tatbik edip etmediğinin, her üç ayda bir IMF tarafından Türkiye'ye gönderilecek olan heyetlerce teftiş edilmesini mümkün kılmaktadır.

Başbakan Ecevit, IMF'nin bu baskılarını görmezlik ve göstermezlikten geçerek, kredi musluklarının başındaki emir sahibi bu güçlü teşkilatın dahiliyle Türkiye'ye 400 milyon dolar'a yakın kredinin hangi fedakârlıklar karşılığında temin edildiğini millete izah etmekten şiddetle kaçınıp, elde edilen neticeleri kendi diplomasinin parlak bir muvaffakiyeti olarak kendi kâr hanesine kaydetmektedir. Nitekim 30 Haziran 1978 günü

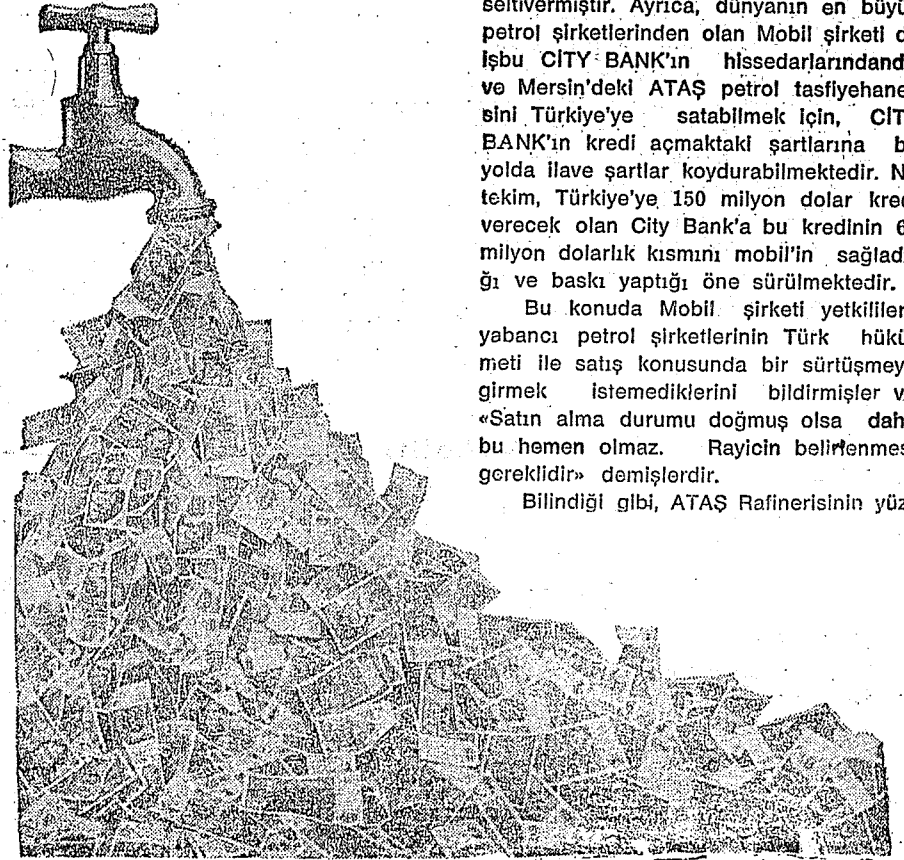
CHP Ortak Grubunda yaptığı konuşmada şunları söylemektedir:

Hükümetimizin bu alanda şimdiden sağladığı başarılar, öyle sanıyorum ki, bundan 6 ay öncesine kadar hayal bile edilemeyecek başarılardır. Bu yıla girerken hükümet kurduğumuzda, bu yıl ödenmesi gereken 5 milyar dolarlık kaprıya dayanmış borcumuz vardı. Buna karşılık ihracattan elde ettiğimiz gelir, yaklaşık 1 milyar 750 milyon dolar düzeyinde kalmıştı. İthal malı girdi elde edilemediği için ve enerji darlığı dolayısıyla Türkiye'nin sinai üretimi büyük ölçüde düşmüştü. Hükümetimiz 6 aya kalmadan bu darboğazı asma yolunda büyük adımlar atmıştır. Şimdiden Türkiye'nin dış borçlarını küçümsenmeyecek bir başarıyla ertelemeyi sağlayabilmiştir. Ve ekonomimizin durma noktasına gelen çarkları yeniden dönmeye başlamıştır.

Diğer taraftan, dünyanın en büyük ticari bankalarından olan CITY BANK Türkiye'ye 150 milyon dolarlık kredi açmasının sözkonusu olduğu bir zamanda, faiz hadlerini yüzde dokuz nisbetine yükseltmiştir. Ayrıca, dünyanın en büyük petrol şirketlerinden olan Mobil şirketi de işbu CITY BANK'ın hissedarlarından ve Mersin'deki ATAŞ petrol tasfiyehanesini Türkiye'ye satabilmek için, CITY BANK'ın kredi açmaktaki şartlarına bu yolda ilave şartlar koydurabilmektedir. Nitekim, Türkiye'ye 150 milyon dolar kredi verecek olan City Bank'a bu kredinin 60 milyon dolarlık kısmını mobil'in sağladığı ve baskı yaptığı öne sürülmektedir.

Bu konuda Mobil şirketi yetkilileri, yabancı petrol şirketlerinin Türk hükümeti ile satış konusunda bir sürüşmeye girmek istemediklerini bildirmişler ve «Satın alma durumu doğmuş olsa dahi, bu hemen olmaz. Rayicin belirlenmesi gereklidir» demişlerdir.

Bilindiği gibi, ATAŞ Rafinerisinin yüz-

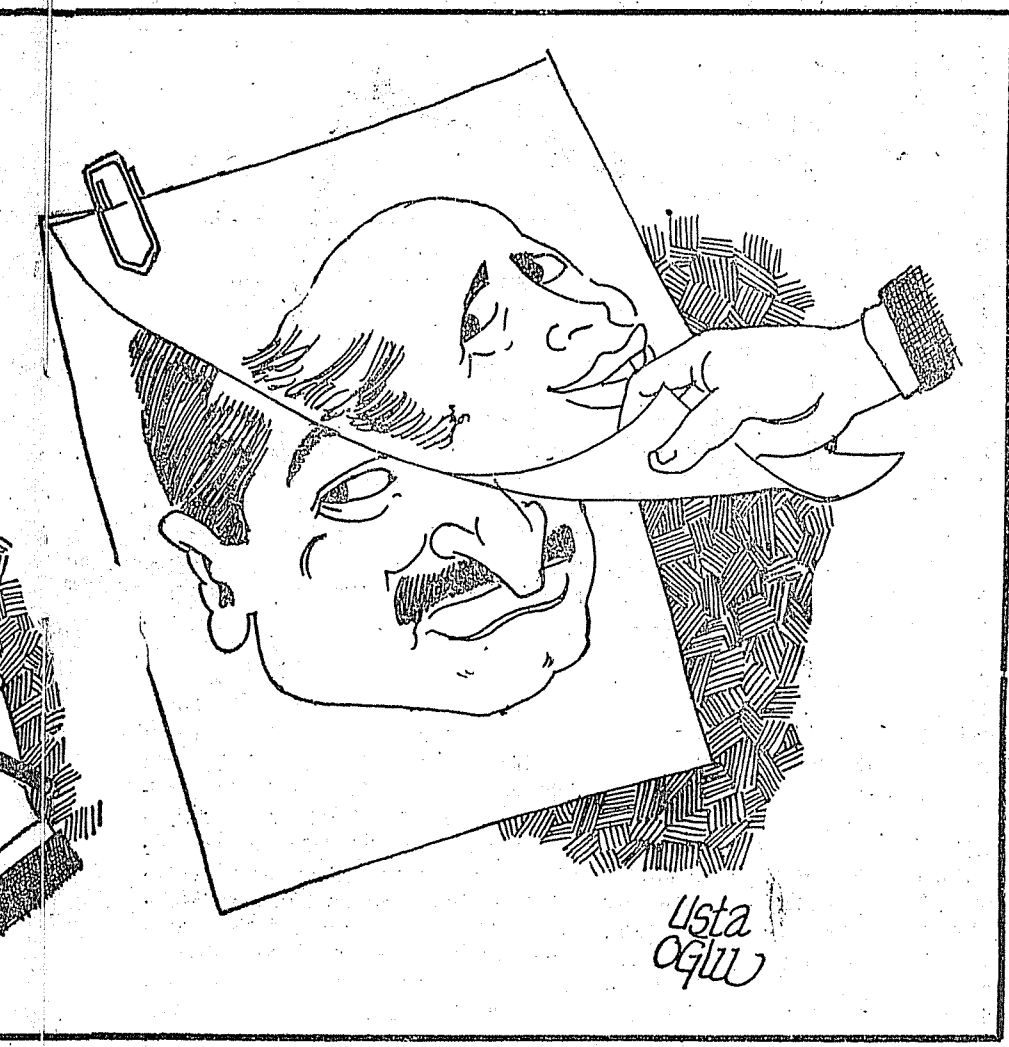

de 51 hissesine sahip Mobil şirketinin, petrol istikrar fonundan 1 milyar lira, yüzde 17'lik hisseye sahip BP şirketinin de 500 milyon liralık alacağı vardır.

Bu arada City Bank'ın Türkiye'ye uluslararası şirketlere olan borçlarını tasfiye etmesi gayesiyle vereceği kredinin ATAŞ'ta koz olarak kullanılması için Mobil şirketi devreye girmiştir.

Verilen bilgiye göre City Bank'ın 150 milyon dolarlık kredisinin 60 milyon dolarlık kısmı Mobil şirketi tarafından karşılanacaktır. Yetkililer City Bank'ın Türkiye'ye vermeyi kararlaştırdığı kredi ile ilgili nihai anlaşmanın bu sebeple geciktirildiğini bildirmişlerdir.

Ayrıca Türkiye'ye Yardım Konsorsiyumu da Türkiye'ye açılarak kredilerin daha geniş ve dış görünümlü itibarıyla Türkiye'yi, neticeleri itibarıyla de Avrupa'ya memnun edecek mahiyette olmasına hususî bir dikkat göstermektedir. (Konsorsiyum tabirinin Roma hukukunda, bölünmekle zarara ve verimsizliğe uğrayacağına kesin kanaatle beklenen alle mallarının müştereken idaresi demek olduğunu hatırdan çıkarmayalım. Diğer taraftan Türkiye AET münasebetlerinin yeniden canlandırılması için de Ecevit'in iktidarda oluşunun kaçınılmaması gereken bir fırsat olduğunu belirten Avrupa Parlamentosu çevreleri, Türkiye'deki rejimin çökmemesi için Batı'nın bir nevi garantör olduğunu ifade etmişlerdir.

Demirel-Inan delesibaşlıyor

İhtilaf fa hükümetten düşmesi parti içinde göz yumulmaması gereken bir problemin bulunduğunu göstermektedir.

Partililer bu problemi teşhis etmek, parmak basmak istemektedirler.»

«Genç nesillere yeni ufuklar açmak, 1980'ler Türkiye'si'nin bekleyişlerine cevap vermek gerekmektedir. Yenilikten korkmamak gerekir.

Gerek Ege'de, gerekse memleketin diğer yörelerinde temas ettiğim partililer-

rimizde bu eğilim mevcuttur. Parti kendi sıkıntısını gidermek ve güçlenmek istemektedir.

Şahsi hiçbir davam yoktur. Davam parti ve Türkiye davasıdır. Partimin büyük kitle, partimin iyi yönetildiğinden emin değilim. Partinin çalışmasında, kararlar alınmasında, istikametlerin tayininde partililer haklı olarak rol almak, katkıda bulunmak istemektedirler.»

Ordu kışkırtmalara müsait mi?

Ecevit, CHP Ortak grubunda bir konuşma yapıp Demirel'in hele 30 Ağustos yaklaşıkça kumandanları hükümet aleyhine kışkırttığından bahsettiğine göre, «fol yok - yumurta yokken bu sesi niçin çıkardı?» diye insan hayrete düşüyor. Çünkü, Ordu, bir takım kışkırtmalara karşı sanki uyanık değil midir ki, Ecevit, ordunun bir oyuna gelebileceğini çağırıştırarak sözleri söyleyebiliyor?

Bu arada Ecevit, hiç beklenmeyen İktidari Güvenlik Kurulu'ndan büyük neticeler bekledikleri bir zamanda, hiç de umulmayan yumuşak bir açıklama yapılmasına rağmen Ordu üzerindeki umut ve yeşiller henüz durulmuş değil. Zira, herkes kendi umut veya korkusunun yanında Ordu'yu görmek istiyor.

Ve, kışkırtıcılara karşı çıkılırken, kışkırtma mevzuunun ne olduğunu da ifade edebilmek gerekirdi. Ecevit böyle bir şey söylemiyor, mücerred bir iddia ileri sürüyor. Ama ordunun bazı hususlarda gösterdiği dikkat Ecevit'e ters geldiyse, o başka...

Meselâ, NATO'nun Güney Doğu kanadına, İzmir'deki kumandanlıklarına tayin olunan Orgeneral Vecihi Akın ve korgeneral Vecdi Özgül yeni vazifelerine başlarken, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Kenan Evren de yapılan merasimde hazır bulundu ve bir konuşma yaparak bu vazife değişikliğine 30 Aralık 1977 tarihinde, o zamanki hükümet zamanında karar verildiğini üzerine basarak belirtti ve böylece de, marksist kalemşörlerin, memleketin istiklali mevzuunda Ecevit hükümetine mal etmeye çalıştıkları bu yeni durumu Kenan Evren, meselenin özünü bilen bir kimse olarak ortaya koyuverdi.

Tahmin edebiliriz ki, Ecevit cenapları belki de sırf bu yüzden Ordu'nun kışkırtmalara alet edilmek is-

tendiğinden dem vurmaktadır. Bu yüzden de hiç bir kaygu duymaksızın, ordunun kışkırtmalara açık bir kitle olduğu intibahı vermeye çalışıyor.

Bu, hangi yönden bakılsa, ayıp bir şeydir.

Bir de derler ki, «Ecevit, İnönü mektebinden yetişmiştir.» Halbuki, İnönü iktidar mevkiinde bulunanların emrindeki kuvvetlere itimad etmemesini bir ihtilalin kalkış noktası yapmış ve 1960 baharında «bu hükümet kendi memuruna, polisine, ordusuna güvenmiyor, böyle bir itimadsızlığın olduğu yerde ihtilâl meşru olur» gibi laflar etmişti. Şimdi de aynı itimadsızlığı İnönü'nün yetiştirmesi olan Ecevit ilân ediyor ve kendi emrindeki ordunun kışkırtıcılara alet olacağı endişesini izhar ediyor, polis, memur, ve sair amme hizmetlilerinin herbirisini sağa - sola sürüp duruyor..

Ne dersiniz, bu gidişle, üniversiteden bir karacübbeliyan-ı kör kandiliyan talfesi dahi zühür edip, 1960 mayısında olduğu gibi ihtilâl felvâ verirler mi?

İmam-Hatiplere yeni oyun!

HAFTANIN MEVZUU

Türkiye'de hemen her sıkıntılı dönemde üzerine çullanılan müesseselerden birisi müslümanların kurdukları müesseselerdir. Zira, bilimektedir ki, İslâm-dışı güçler birbirleriyle çatışırken, onların kuvvet kaybedişlerinden faydalanıp, müslümanlar bir anda hamle yaparak inisiyatif ve üstünlüğü ellerine geçirebilirler. Öyleyse bu ihtimali kesinlikle bertaraf etmelidir.

Bunun için de Necdet Uğur isimli kişi, bir taraftan güya cumhurbaşkanlığına oynamaya hazırlanırken, diğer taraftan müslümanlara karşı laik düzenin temellerini nasıl bir dikkatle korumaya çalıştığını da perde gerisi iktidar güçlerine göstermenin gayretinde olduğunu sergilemeye çalışıyor.

Nitekim, geçen hafta, Boğaziçi Üniversitesi'nde Eğitim Bakanı olarak «eğitim sisteminin kökten değiştirilecektir» müjdesini veren Necdet Uğur, sözünün eri olduğunu ispatlayabilmek için hemen kolları sıvayıp işe koyuldu ve TÖB-DEP li müfettişlerin yüksek himayelerinde bir senaryoyu sahneye aktarmaya başladı.

«Eğitim sisteminin kökten değiştirileceğini» iddia eden kişi ne yapabildi?

Anayasa'nın temel umdelerinden laikliği değiştiremeyeceğine göre, laikliğe nakise teşkil eden ve müslümanların bir takım siyasi mücadeleler sonunda güç-bela ve Tevhid-i Tedrisat kanunundan fire verilmek pahasına elde ettikleri bazı hakları elinden almak için devrim sarılarıyla hareket etmekte...

Nitekim, klışede gördüğünüz üzere, hemen hemen şu sualler sorulmaktadır:

İFADE TUTANAĞI

Adı ve Soyadı H. Hikmet Eren:
Baba adı, doğum yeri ve yılı: Mehmed Adapazarı, 1948
Göreviniz ve görev adresiniz: Kımya Öğretmeni Adapazarı İ. H. L.
Ev Adresiniz Turan Cad. No: 59
Medenî halinizi ve çocuklarınızı: Evli bir çocuklu,
Soruşturmadaki durumunuz: TANIK
Tabiiyetiniz ve dininiz: T.C. Uyruklu ve İslâm
Okulunuz Müdür ve bazı yöneticileriniz:

1) Okulda Millî Eğitimin amaçlarına ve Temel Eğitim Yasasına ters düşen bir eğitim - öğretim uygulaması yaptıkları, öğretmenleri ve öğrencileri çağdaş eğitimin tersine bir yol izlemeye zorladıkları.

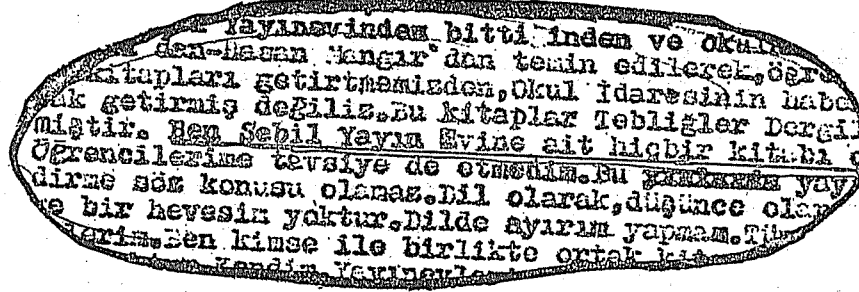
(...)

3) Okulda genel olarak «Abdülhamit Yönetimini ögen, Cumhuriyet Yönetimini yeren» konuşmaların yapıldığı, «Bu yolda ya şehit, ya gazi olacaksınız, sizler cepheye giden askarlara benzersiniz» gibi sözlerin kullanıldığı, törenlerde «İstiklâl Marşından» önce, «Kur'an» okunduğu, öğrencilerden modern giyinmelere baskı yapıldığı, bolpaça giyinmelere, saçları uzun olanlardan bazılarının öldürüldüğü.

(...)

10) Okulunuzda yapılan törenlerde öğrenciler Millî bütünlüğü bölücülüğü teşvik edici konuşmaların yapıldığı. «Bu yolda ya şehit, ya gazi olacaksınız, sizler cepheye giden askarlara benzersiniz» gibi sözlerin kullanıldığı, törenlerde «İstiklâl Marşından» önce, «Kur'an» okunduğu, öğrencilerden modern giyinmelere baskı yapıldığı, bolpaça giyinmelere, saçları uzun olanlardan bazılarının öldürüldüğü.

11) Yatılı veya yurttaki kalan öğrencilere zorla namaz kıldırıldığı, kılmayanların cezalandırıldığı,

İmam-Hatip mekteplerinde SEBİL, Millî Gazete v.s. İslâmî Neşriyat müfettişlerce men edilmeye çalışılıyor.

12) Okulunuz yöneticilerinin, belli bir siyasal partinin (MSP) aktif elemanı gibi çalıştıkları, siyasi görüşlerini öğrencilere ve çevreye belli ettikleri, böylece Kamu görevinin yürütülmesinde tarafsızlıklarını yitirdikleri, ihbar ve iddia olunmaktadır.

Belirtilen konular hakkında veya ilgili olarak bildiğiniz diğer hususları yer, zaman ve belge ekliyerek, yeminli olarak açıklamanızı rica ederiz.

Not: Künye durumunuzu doldurunuz. Cevapları sıra ile yazınız.

Arkaya yazmayınız. Kâğıtların altını imzalayınız.

12.6.1978

Muhakkik ilköğretim müfettişleri Ömer Duru - İsmail Şen - Lütfi Karadeniz

ECEVİT «RESMÎ İDEOLOJİ» İMANINI TAZELİYOR!

Kemalizmi «g a r d r o b d e v r i m c i l i ğ i» olarak tavsif eden Ecevit'in üzerinden fazla bir zaman geçmiştir ama şu andaki Ecevit, ya mark-

sistlerin yol alışlarına güya engel olmak istiyormuş gibi bir imaj meydana getirerek onların işini kolaylaştırmak gibi bir gizli niyetle, yahut da gerçekten, marksistlerden gözünün korkmuş olması dolayısıyla şimdi çoğu kimse gibi kemalizme sarılmaya kendisini mecbur hissetmiştir.

Nitekim, geçen hafta Ankara'da, Ecevit'e eğitim faaliyetleri hakkında malumat veren Bakan Necdet Uğur'un mesleki ve teknik mekteplerdeki kız - erkek ayırımının Atatürkçülüğe aykırı olduğunu yeniden tesbit ederek bu ayırımı kısa zamanda son verileceğini müjdelemesinden çok duyulanan başbakan Ecevit, Necdet Uğur'a teşekkür mahiyetinde, şunları söylemiştir:

«Millî eğitim politikasının Anayasa doğrultusunda, Atatürk ilkeleri doğrultusunda ve çağın gereklerine uygun olarak saptanması bakımından yapılan hazırlık çalışmaları için teşekkür ederim. Çünkü geride bıraktığımız yıllarda Türkiye'de demokratik rejim tehdit eden

Atatürk devrimlerini işlerlikten kaldırıp zamanı geriye doğru işletmek isteyen akımların tohumları eğitim alanında atılmış, karargâhları eğitim alanında büyük ölçüde kurulmuştu. Ayrıca ülke bütünlüğünü ve ulusal birliği yıkmaya yönelik akımlar da yine büyük ölçüde eğitim kurumlarında karargâhlanmış ve oralarından yönetilmişti. Son yıllarda ülkemizde bir anlamda bir kültür savaşı verilmektedir. Bu kültür savaşı, savaş alanı olarak çocukların, gençlerin kafalarını seçmiştir.

Biz bu kültür savaşını sona erdirmek kararındayız. Millî Eğitim Bakanlığı'nın bu yönde doğrultusunu çok iyi seçtiği kanısındayım. Bunu yaparken gençlerin ve çocukların zihinlerini bir kültür savaşına alan olarak seçenlerin karşısına başka bir takım ideolojilerle veya kültür savaş sloganlarıyla çıkmak değil devletimizin değişmez temelini oluşturan kültür politikasını yeniden işlerliğe kavuşturmak gerekiyordu. Bunlar Atatürk'ün çağdaş gereksinmelere ve gerçeklere uygun ülkelerinde ve Anayasamızın kurallarında belirlenen biçimde oluşmuş düşüncelerden oluşan bir kültür politikasıydı. Şimdi biz buna yeniden işlerlik kazandırmak istiyoruz. Kültür politikasının başta gelen unsurlarından biri özgürlüğe demokrasi olduğu için aslında bu tür bir kültür politikasında değişik hafta çelişik düşüncelere de yer vardır. Biz bu düşünceler arasında yan tutmaksızın ama Atatürk ilkelerinin ve Anayasa kurallarının doğrultusunda bu sorunu çözmek kararındayız. Herhalde kaleleri bazı millîtanların elinden alıp başka bazı millîtanların eline vermek gibi niyetimiz asla yoktur.

YARINLARA DİKKAT

Devam edip giden hâdiseler... Üzücü ve dehşet verici hâdiseler. Düşündürücü ve ibret verici hâdiseler. Bir türlü önü alınamıyor; vuruyor, dinlemiyor. Yıkmak, yakmak, vurup öldürmek, birbirini kovalıyor. Hırsızlıklar, yolsuzluklar gemi aızıya almış gidiyor. Bakın hele siz; hırsızlığın adı bile değişir oldu... Şimdi-lerde «kollektifleştirme» mi diyorlar ne? İşte öyle birşey. Tekrar altını çizerek yazayım ki; çok kötü ve tehlikeli bir anlayış nerede ise revâc bulmak üzeredir. O da şu: Ya öleceksin veya öldüreceksin!.. Ölmeye ve öldürmeye taraf-dâr değilsen!.. O hâlde sen bir ödleksin! Çok fenâ bir anlayıştır bu. Ölmek ve öldürmek... Ama ne için ve kimin için?

Hâdiselerin kesâfeti durup düşünmeye fırsat vermiyor... Yahut bazıları, insanımızın ve gencimizin düşünmesine meydan bırakmıyor. Akl-ı selim ve kalb-i selim... İnsana bunlar lâzım. Akıllıca ve ahlâkîca davranabilmesi için bunlar mutlaka lâzım. Ve fakat öyle bir vasat hazırlanıyor ki... şayet imkân verilirse ileride kafa da, gönül de marazlanacak; insanımız daha da hastalanacak. Marazlı bir kafa ve kara bir gönül, ak ve pak hükümler bulup ortaya koymaktan da âciz kalacaktır. Çünkü hasta insandan hastalıklı hükümler çıkar.

Durum budur, gidişât böyle bir son'u göstermektedir. Eğer akıllar başlara toplanmaz, gencimize ilim zihniyeti aşılanmaz ise felâketli neticeyi görmek zorundayız. Gönüller aklaştırılıp kalıplar paklaştırılmaz ise vay hâlimize!.. Tabii ilim derken de dikkatli olmak gerek. Herşeye maddî zâviyeden bakan ve insanın târifi henüz yapamamış bulunan günümüz ilmine azâmî dikkat etmek lâzım. Allah'ı ve insanı inkâr eden bir ilimden veya böyle bir zihniyetten ne fayda gelir? Ne fayda gelmiştir ki? Hele bir de bilim olup filimleşmiş isel!

Evet, yârinlara dikkat!.. Zirâ bugünden yârinlara giden bir «sloganlar gençliği» var. İyilerini tenzîh ederek ve onlarla gurur duyarak tekrar söylüyoruz ki; küçümsenemeyecek bir gençlik kütlesi maâlesef sadece sloganlar arkasında koştaktadır... ve bunlar, ne acıdır ki; kütübhâne ve kitâblardan kaçmaktadır. «Yaşasın!..» diye bağırırken yaşatacak güçleri yoktur. «Kahrolsun!..» dediklerinde ise kahredecek nefes ve sesleri mevcûd değildir. Slogan arkasında koştuktan, duvarlara yazılar yazmaktan ve bir de mekteplerde kavga yapmaktan boş vakit bulup da durup düşünemiyorlar!.. «Nereye gidiyoruz? Yaptıklarımız kimlerin ekmeğine yağ sürüyor?» şeklinde düşünüp «eylem»lerinin hesabını yapamıyorlar. Muhakeme ve mukayese imkânları ya yoktur veya buna kabiliyetleri yoktur. Her ikisi de acı, hem de pek acıdır. Yârinlarımız adına acı ve düşündürücüdür.

Ölmek veya öldürmek berzahında çaresiz bırakılan gençler, kurtuluş dergâhına bir türlü giremiyorlar.. girebildikleri mekteplerden de keyfiyetsiz olarak çıkıyorlar. Bunlar şu hırgür içerisinde ne öğreniyorlar ki ne verecekler? Asıl tehlike yarın.. Yarınlarımızı, yarınki müesseselerimizi kimlere teslim edeceğiz? Kanaatimizce öyle bir düşman oyunu ki; bugün bizi birbirimize kırdırıyor ve yarınlarımızı da ehliyet-sizlerin ellerine bırakıyor. Aman dikkat!

AKIN

— 5 —

Dalkılıç ve Serdengeçtilerin gıristikleri bu tehlikeli hizmetin mükafatı da tehlikesi nisbetinde büyüktü. Bunlar düşmana taarruz edecekleri zaman bir kaç kısma ayrılırlar ve sağ, sol ve arka cihetlerinden olmak üzere muhtelif vechelerden taarruza geçerlerdi. Düşman ordusu içine öyle bir şiddet ve dehşet saçarak dalarlardı ki; bu gözü peklik düşman efra-dının mutlaka yüreğine korku sallar ve onların ekseriya başlarının çâresine bakmalarını intaç ederdi. Bir kere bu şahsî hayat endişesi-ne düştüler mi, mağlubiyetleri muhakkak demektir.

Napolyon'un ortaya çıktığı devirde «akıncılık» eski kuvvet ve kudretini kaybetmiş olmasına rağmen, yine de O'na kendisini kabul ettirmiş ve şöyle söylemiştir: «Osmanlı askerini dalkılıç olmağa mecbur edecek kadar sıkıştırmak doğru değildir. Bir kere dalkılıç olmayı göze almış bir kaç yüz adam meydana çıkarsa, mağlub olmamak mümkün değildir.»

Şüphesiz Napolyon'a bu sözleri söyleten fedakârâne hizmetler sadece akıncılara mahsus değildir. Zira umumiyetle düşman üzerine hücum ve taarruz demek olan «akın» sadece akıncılara mahsus bir mücadele şekli değildir. Bu ordu sınıflarında da görmek mümkündür. Fakat, diğer ordu sınıflarında görülen akın ile, akıncıların icra ettikleri ve kendilerinin isimlendirilmelerinde esas alınmış olan akınlar birbirlerinden oldukça farklı idi. Sâir ordu sınıflarının düşmana hücumu cefrî idi. Bir kaleyi muhasara eden düşmanı mağlup edip püskürtmek veya düşmanın işgal eylediği bir kale veya araziye onun elinden almak için belli bir kumanda altında girilen hücumdan ibaretti.

Akıncıların akınlarında ise doğrudan doğruya bir düşman ülkesini fethetmek maksadı takip edilmeyip, orasını, tahrip ve yağmalayarak ve yerli halkta bir yılgınlık husule getirecek hareketler icra ederek, fethedilmeye müsaid hale getirmek gayesi güdüldü.

Demek ki; akıncıların akınları asıl fetihler için bir hazırlık çalışması mahiyetindeydi. Bu maksada bağlı olarak akıncılar şöyle hareket ederlerdi: Akına geçmeden önce kuvvetlerini bir kaç kısma taksim ederler, bunların bir kısmı öncü olarak düşman topraklarına girer ve önüne çıkan köy, kasaba ve şehirleri yakıp yıkmaya ve ahaliyi yılgınlık ve şaşkınlığa sevk etmeğe çalışırlardı. Eğer o civarda vazifeli bulunan düşman askerleri ile karşılaşırlarsa, nöbette bekleyen ikinci ve üçüncü grup arka arkaya bu öncülerin imdadına yetişirdi.

Akıncıların bazen çok küçük gruplar halinde akınlara teşebbüs ettikleri de olurdu. Bunlar arazinin ve düşman kuvvetlerinin durumuna göre ihtiyar edilen çete faaliyetleriydi. Böyle dağınık bir surette faaliyet gösterdikleri zaman küçük ve değişik istikametlerde hedef arzettiklerinden düşman kuvvetleri için bunları yakalayıp bertaraf etmek oldukça güç olurdu. Çünkü aynı anda bir çok yerde birden gözükmeleri düşman kuvvetlerinin önce ne istikamete hareket etmeleri lâzım geldiği hususunda tereddüde düşmesine, sonra da bir çok parçalar ayrılarak emir ve kumandanın zaafa uğramasına sebep olurdu. Birlik halinde harekâta almış bulunan muntazam ordular böyle münferid çete vak'aları karşısında mutlaka âciz kalırlardı.

Macaristan ve Avusturya bölgelerinde maruz kaldığımız bazı mağlubiyetlerden sonra, akıncılarımızın bu tarz hareketleri düşman ordusunun insicam ve vahdetini kaybetmesine ve artık birbirleriyle irtibat kurmaları imkân-

sız hale gelecek derecede bir çok parçalara ayrılmasına ve bu suretle mağlubiyetimizi yeniden galibiyete dönüştürmeye sebep olmuştur.

Düşman arazisine girişin ani ve baskın suretinde gerçekleştirilişi karşı tarafa hiçbir tedbir almak imkânını vermezdi. Bu bakımdan akıncılar pek de bir engelle karşılaşmadan maksadlarına ekseriya kolaylıkla ulaşırlardı. Akıncıların önlerine çıkan herşeyi yok ederek ilerlemekte olduğunu duyan düşman daha ziyade onların geçecekleri dar boğazları tutarak dönüşlerini beklerdi. Fakat onlar, işlerini bitirip düşman ülkesini yakıp, yıkıp, yağmaladıktan, birçok esir ve ganimet aldıktan sonra bu ağırlıklarla eskisi kadar süratli hareket edemeseler bile umûmiyetle

araziye çok iyi tanıdıklarından düşmanın ihtimal vermediği bir başka yoldan geri dönerlerdi. Bazen dağlık, kayalık, ormanlık ve ıssız bölgelere bile saparlardı. Bir arazi ne kadar sarp ve geçilmez olursa olsun, bu durum, onların gözünü korkutmazdı. Düşman içine önce üç dört kişi olarak dalan akıncılar, arkadan yetişen kuvvetlerle ekseriya beş altı yüz kişiye kadar yükselirlerdi. Muvaffakiyetlerinin âmili sürât ve gözüpeklikti.

Bu akınlardan döndükten sonra elde ettikleri ganimetin «Hums-u Şer'i» denilen beşte bir devlet hakkını öder geri kalanını da satıp savarak bizzat ıktibas eylerlerdi.

(devamı var)

TEŞKİLATLARIMIZDAN HABERLER

KAMPLAR :

Yaz aylarının gelmesi dolayısıyla islâmî teşkilâtların her biri kendi bünyesindeki gençlerin maddî ve manevî terbiyelerini gerçekleştirmek üzere çeşitli kamplar tesis etmektedirler.

Bizce anarşiye itilmek istenen İslâmî Gençlik için asıl lüzumlu olan bu yetiştirici faaliyetlerdir. Okuyup dâvâ ettiği nizamın esaslarını kâmil bir surette kavramaya yönelmeleri, enerjilerini de vakitli gelmeden israf yoluna girmemeleri, en doğru hareketlerdir. Şilimlilik yapılacak olan en iyi iş adam yetiştirmektir. Bu yetiştirme için de bedenî inkişafı ve sportif faaliyet-

leri de ihmal etmemek gerektir. Kamplarsa bu gibi faaliyetler için en ideal vasıtalar.

Hükümet ayyuka çıkan anarşik faaliyetlerle meşgûl olacağına, İslâmî Gençler'in te'sis ettikleri kamplara karşı bir takım yakışsız ve tertib mahsûl hareketlere tevessül etmektedir. Bu cümleden olmak üzere Akıncılar Teşkilâtı Umûmî Merkezi'nin Yalova'da te'sis eylediği kampı basan polisler, kamp idârecilerini bilâsebeb Yalova Nöbetçi Mahkemesine sevk etmişlerdir. Daha birçok yerde tekrârî muhtemel görülen bu gibi hâdiseler karşısında tedbirli ve temkinli olunmasını tavsiye ederiz.

Şurası muhakkaktır ki; İslâmî Gençlik, içerden ve dışardan büyük bir tahrik ve zorlanmaya maruzdur. Bütün bu hareketlerin gâyesi, bizim gençlerimizin de sokak kavgasına karışmalarını sağlamaktır. Halbuki müslüman, mücadelesini İslâm'ın emrettiği surette yapar. İslâmî mücadelede ise ilk hareket tebliğdir. Tebliğ yani hak ve hakikatı güzel ve şümûllü bir surette anlatmaktır. Bunun için ise ilim lâzımdır. İslâmî Gençler, meslekleri ne olursa olsun, her şeyden evvel İslâm'ın temel esaslarını kavramaya ve bunları anlatma iliyâkâtini kazanmaya mecburdurlar. Bu yapılmadan namluya değen eller mücrimdir.

DÂVET

Mukaddesatçı Hanımlar tarafından her cuma günü Cuma saatlerinin değerlendirilmesini temin etmek üzere bir sohbet toplantıları tertib edildiği bildirilmektedir. Her cuma günü saat 12. ile 17. arasında Üsküdar Gençlik ve Kültür Derneği'nin, Üsküdar Vapur iskelesikarşısındaki husûsî lokalinde yapılacak olan haftalık sohbet toplantılarına klik taassubu güdülmeden her islâmî temâyül sahibi hanımın iştiraki arz edilmekte olduğu öğrenilmiştir. Üsküdar Balaban Cad. Nu. 22'deki lokalde yapılacak olan bu sohbet toplantılarına, Mukaddesatçı Hanımlar adına yapılan dâvete tavassuttan zevk duyduğumuzu bildirir başarılar dileriz.

ER-MAN giyim

Feyzullah Efendi Sokak Nu: 12
PTT Sırası Hayat Kliniği Karşısı

FATİH

Eş, dost ve müşterilerimizle bütün müslümanların mübarek Berat kandillerini tebrik ederiz.

DİL VE EDEBİYAT

Ramazan Nazlı

Kur'an-ı Kerim Allah tarafından indirilen son kitaptır. Son peygamber olan Hz. Muhammed (s.a.v.)'e Cebrâil (a.s.) vasıtasıyla gönderilmiştir. Allah tarafından indirildiği andan itibaren yazılmış ve tek harfi değiştirilmeksizin nesilden nesile aktarılmıştır. Kur'an-ı Kerimin bölümleri demek olan 114 sûre ve bu sûreleri meydana getiren âyetlerin sırasına varıncaya kadar herşeyi, dünyanın her yerinde aynıdır. Hiçbir değişiklik yoktur. Kur'an-ı Kerim insanları, bilgisizlik ve inkâr karanlıklarından ilim ve iman aydınlığına çıkarmak gayesiyle gönderilmiştir. Bir çok ilim adamının, çeşitli yönlerden üzerinde sayısız etüdlerde bulunduğu bir kitaptır. Çeşitli husûsiyet bakımından dünya yada bir benzerine rastlamak mümkün değildir.

Kur'an-ı Kerim, insana hitap eder. Onun hedefi, insanı gerçek mutluluğa erdirmektir.

Kur'an-ı Kerim, insanı kö-rükörüne ve şuursuz bir inanca değil; düşünce ve tefekkürle aydınlanan, ilim ve irfana dayanan bir imana çağırır. İnsanları, âyetleri üzerinde akıl yürütmeye, kafa yormaya dâvet eder. İnsanı diğer varlıklardan ayıran en büyük husûsiyet olan akıl ve ruh kabiliyetlerinin hareketsiz ve işlemez

KUR'AN-I KERİM VE ARAP EDEBİYATI

bir halde bırakılmasını her fırsatta kınar. «Düşünmüyormusunuz? Anlamıyor musunuz? İbret almıyor musunuz?» şeklindeki sorularıyla insanları durmadan düşünmeye teşvik eder.

Kur'an-ı Kerim insanın şuurlu bakışlarını bir yandan gökyüzünün sonsuz boşluklarına, diğer yandan kendi iç dünyasının derinliklerine çevirmek ister. Kâinatın yaratılışı kadar, beden ve ruh olarak insanın yaratılışı üzerinde de durur. Bunların inceden inceye araştırılmasını emreder. Bütün bu araştırmaları ilâhi kudret ve büyüklüğün anlaşılması için sağlam bir yol olarak gösterir.

Kur'an-ı Kerim diğer mukaddes kitaplar gibi belli bir millete hitap eden, sınırlı bir zaman için gelmiş bir kitap değildir. Hz. Peygamber (s.a.v.) zamanından, dünyanın sonuna kadar gelecek bütün insanlık âlemi onun muhatabıdır.

Kur'an-ı Kerim hem sözü hem de her mânâsıyla Allah kelâmı olduğu için taklid olunamaz bir hususiyet arzeder. Onun sûrelerinden birinin bile benzerinin yapılmaması ilâhi oluş vasfı yönünden üzerinde hiç bir tereddüd ve şüpheye düşmeden okunur.

Kur'an bütün insanları surelerinden birine denk bir söz söylemeye, yani Kur'an-ı taklid etmeye çağırır. İnşinden bu yana on dört asır gibi büyük bir zaman geçtiği halde Kur'an-ı Kerimin bu çağrısına cevap verebilen olmamıştır.

Bilindiği gibi Kur'an-ı Kerim nâzil olduğu sırada Arapların en güçlü oldukları geniş alan şiir ve edebiyattı. Araplar sahip oldukları geniş hayal gücüyle en renksiz ve monoton manzaraları şaşıracak bir anlatış ustalığıyla tasvir ederlerdi. Kâ'be duvarına da asılan seçkin «Kasideler» Arap Edebiyatının şaheserleri sayılırdı. Gerçekten de günümüze kadar

gelen bu şiirlerin büyük bir sanat gücü vardır. Bunlar üslup ve ifade yönünden çok güçlü bir lisan ve edebiyat kabiliyetini aksettirmektedir. Kısacası şiir ve edebiyat, İslâm öncesi Arapları için haklı bir övünme kaynağı idi.

İşte, buna rağmen onlar Kur'an-ı Kerime benzer bir söz söyleyemediler.

Ona benzer sözler söylemeye uğraşanlar çıkmışsa da bunların hiç biri başarıya ulaşamamıştır. Bundan dolayı iftiharla denilebilir ki şimdiye kadar Kur'an-ı Kerimin eşsizliğine gölge düşüren herhangi başarılı bir teşebbüs olmamıştır. Zaten Kur'an-ı Kerimin El-Bakara sûresi 24. âyeti insanların böyle bir şey yapabilmesinin mümkün olmaya çağını açıkça ifade etmektedir.

Yüce Allah bu hususta şöyle buyurmaktadır:

«Eğer kulumuza (Hz. Muhammede) indirdiğimiz Kur'an'dan şüphe ediyorsanız siz de onun benzeri bir sûre meydana getirin. Eğer bu söyledikleriniz de doğru sözlü iseniz, Allahtan başka güvendiğinizi de yardıma çağırın.» (Bakara Sûresi 'Ayet 24)

3/1 Sebil Kapak ve Cildleri Çıktı!

Eğirdir Örme Sanayii

Anadolu Pasajı Nu: 13
Mahmutpaşa İST.
Merkez: 28 54 96

Eş, dost ve müşterilerimizle bütün müslümanların mübarek Berat kandillerini tebrik ederiz.

HİSAR
müslümanlar
Döşemelik ve Perdelik
kadife
sanayi ve ticaret a.ş.

Toptan perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 22 12 32

EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK BERAT KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

Şadöl Boya Sanayii

Kemal Şadoğlu

Fermeneciler Caddesi
Nu : 76-78

İSTANBUL

EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK BERAT KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

ALPTEKİN KONFEKSİYON ELBİSE PARDESÜ

İMAL ve TOPTAN

OSMAN

ALPTEKİN

Çakmakçılar Yokusu
Tarakçılar Cad. No:25
Telefon: 27 53 52 İST.

EŞ, DOST VE MÜŞTERİLERİMİZLE BÜTÜN MÜSLÜMANLARIN MÜBAREK BERAT KANDİLLERİNİ TEBRİK EDERİZ.

FINDIK TARIM SATIŞ KOOPERATİFİ

No : 1207/378.

A.r.s.i.n. 19/6/1978

Üst: Yusuf Özdemir'in görevine
son verildiği Hk.

Bay Yusuf Özdemir :
Bekel

A R S İ N

Ticaret Bakanlığının 17 Mart 1978 tarih x 6374 sayılı talimatları üzerine, Genel Müdürlük makamının 18 Mayıs 1978 tarih 2459 sayılı müeb emirlerine atfen, Genel Müdürlüğümüzün 16 Haziran 1978 tarih 239 sayılı tel talimatları gereğince İŞ KANUNUNUN 13. maddesi uyarınca ihbar önerin peşin öderak 19 Haziran 1978 tarihinde görevine son verilmiştir.

Tebliğ olunur.

ARSİN
FINDIK TARIM SATIŞ KOOPERATİFİ

Hamit Hasançebi Seyit Sungur
Yüzdür Veznedar

MHG/SS

CHP memur kıyımında işi kapıcı, odacı ve bekçi gibi en alt kademedeki insanlara kadar indirmiştir. Bu müthiş partizanlığın binlerce vesikasından birini dikkatlerinize sunuyoruz.

Yasayan Hattatlarımız

Röportaj:
Ramazan Günay

HATTAT HÂMİD AYTAÇ

— 3 —

S: Hocam, harf inkılabından sonra hattatlar ne gibi güçlüklerle karşılaştılar?

C: O devrede meslektaşlarımdan Hattat Halim, Hasan Rıza Efendinin oğlu Süreyya, Elmalılı Müfessir Hamdi Yazır'ın kardeşi Mahmud Bedreddin Yazır, Hattat Macid hepsi mesleği terkettiler ben terk etmedim ve burada sebat ettim. Bu devre intibak etmek için Avrupa'dan etiket makinesi getirdim, etiket bastım. Müşterilerim olan Irak'dan, Şam'dan gelenlere yazılar yazdım. Bana hiç kimse niye yazı yazıyorsun diye dokunmadı. Mesleğime ve onu muhafazaya devam ettim. Sebata mukâfata bugün görüyorum. El'an yazı değişti. 1922 yılından beri burada çalışmalarına devam etmekteyim.

Menşebete nebete (sebat eden mukâfata) görür. Şeref'ül mekânı bil mekân.

S: Hocam, İslâm yazılarını yazan mekteb olmuş üstad hattatlar kimlerdir?

C: Tâlik'de; Mehmed Esad Yesari, O'nun oğlu Yesârîzâde Mustafa İzzet Efendi, Hattat Sâmî Efendi, Necmeddin Okyay ve samimi arkadaşlarımdan Kemâl Batanay, Hattat Hulûsî Efendi, talebem hattat Mustafa Halim Bey.

Sülûs'de; Hat dehâmız Mustafa Râkım Efendi, Sâmî Efendi, Bakkal Hacı Ârif Bey, Mehmed Şevki Bey, Çarşamba-ı Ârif Bey, Hacı Kâmil Akdik, Tuğrakeş İsmail Hakkı Altunbezer, Mustafa Halim.

Nesih'de, bu yazının mücidi Şeyh Hamdullah Amâsî (Amasyalı), Hacı Kâmil Akdik, Kayışzâde Hafız Osman Efendi, Hasan Rıza Efendi, Yedikuleli Abdullah Efendi ve Mustafa Rakım Efendinin ağabeyi İsmail Zühdi (kâtib-i saray-ı sultan). Bunlar hat sanatında mekteb olmuş üstadlardır.

S: Hocam, İstanbul'a geldikten sonra, hangi yazıları kimlerden meskettiniz?

C: Sülûs'ü Hacı Nazîf Efendi'den, ce-llî sülûs'ü Hacı Kâmil Akdik'den, tuğrayı Tuğrakeş İ. Hakkı Altunbezer'den, tâlik'i biraz kendi gayretim ve biraz da Hattat Hulûsî Efendi'den meskettim.

S: Hocam, son olarak yazı san'atı hakkında neler söylemek istersiniz, yazı san'atının istikbalı hakkında ne dersiniz?

C: Vallahi, yazı sanatının ihmal edilmemesini tavsiye ederim. Zira, bu Türk'lere mahsus bir san'attır. Bu san'atın mücidi Türkler'dir. Biz bu yazıyı Araplar'dan aldık ama, onlara takaddüm ettik, bu takaddümü el'an muhafaza ediyoruz. Yazı san'atının istikbalı hakkında çok ümitvarım. Bu san'at ölmeyecektir.

S: Hocam, hattatlık hayatınızdan bize bir hatıranızı anlatır mısınız?

C: Ben yazı ile meşgulken, peder bana:

Üstad Hattat Hamid Bey'in nefis yazılarından biri: SEBİL YAYINEVİ

«— Oğlum al şu parayı git karpuz al» dedi.

Ben de içimden:

«— Babam da tam zamanını buldu» dedim.

Çünkü aklım yazmakta olduğum yazıda kaldı. Parayı aldım, yolun yarısında, para elimde olduğu halde, zihnim yazıyla meşgul olduğumdan parayı kaybettim zannıyla geri döndüm. Tam evin kapısı önüne geldiğimde paranın avucumda olduğunu hatırladım. Tekrar dönüp, karpuzu alıp eve geldiğimde, peder bana

çıkışarak.

«— Niçin bu kadar geç kaldın» dedi. Ben de:

«— Efendim, parayı düşürdüm de, aramak için geri döndüm ve yarı yolda parayı buldum, bunun için geç kaldım» dedim.

S: Hocam, lütfettiğiniz bu röportaj için çok teşekkür ederiz. Size zahmet verdik, özür dileriz.

C: Estağfurullah, ben teşekkür ederim. efendim

SON

BİR İZAH

Hiç şüphesiz devrimizin en büyük hattatı olan üstad Hâmid Bey gelmiş geçmiş hattatlar arasında da en büyüklerden sayılmağa lâyık bir san'atkardır. Ve yine hiç şüphesiz bu röportajı yapan kardeşinize de bizzat ifade ettikleri gibi, en büyük eseri «Tevâfuklu Kur'an-ı Kerim»dir. Kendileri her ne kadar bundan «Mucizeli Kur'an» diye bahsediyorlarsa da, doğru tâbir budur. Zira Kur'an-ı Kerim'in bizzat mücize olması hasebiyle onun kul eseri olan hattına veyahud da tanzim şekline izafeten «Mucize» tâbiri kullanılmaz. Bu sebebledir ki: onu doğru olarak «Tevâfuklu Kur'an» olarak ifade ettikten sonra bu hususta kısa bir izahatta bulunmak istiyoruz.

Kur'an-ı Kerimin belli kelimeleri alt alta ve yahud da karşı karşıya gelecek sûrette yazılması, an'anesi oldukça eskidir. Bu sûrette tasvir olunmuş (Satıra dökülmüştür) pek çok Kur'an-ı Kerim mevcuttur. Hatta son devir hattatlarından merhum Abdulkadir Saynaç Efendi'nin bu sûrette tanzim edilmiş yazma Kur'an-ı Kerimlerinden birisi, bugün Ömer Kirazoğlu Beyefendi'nin mahfuzudur.

Kur'an-ı Kerimin bu sûrette yazılması hususunu, üstad Bediüzzaman Hazretleri de «Mektubat» isimli kıymetli eserlerinin «yirmi dokuzuncu Mektup»unda izah ve tavsiye etmişlerdir. Bu tavsiyeler üzerine bir çok kimseler bir «Tevâfuklu Kur'an-ı Kerim» meydana getirmek hususunda çalışmışlarsa da bunlar içinde hiç kimse merhum üstad Hüsrev Altınbaşak kadar muvaffak olamamıştır.

Hattat Hamid Bey'in hiç şüphesiz büyük bir san'at kabiliyetiyle meydana getirdiği «Tevâfuklu Kur'an-ı Kerim» —Kompozisyon şekli itibarıyla— Hüsrev Altınbaşak'ın meydana getirdiği orijinal nüshanın taklidi suretiyle vücut bulmuştur. Bu husus şimdi ilk bir dâvâ mevzuu olarak devam etmektedir.

Bununla beraber biz meseleye ümumi fikir önünde —bu vesile ile— bir perça vuzuh verecek kısa bir izahatı lüzumlu hissettik. Bu maksadla takdim ettiğimiz bu vesikanın aslı Hamid Bey'in kendi el yazısıdır. Burada Sönmez A.Ş. Neşriyat müdürü Ali İhsan Bey vasiyetiyle Hüsrev Efendi'ye aynen şöyle demektedir.

Muhterem Efendim.

Selâm-ı âlîlerim kıymetli Bilgin Ali İhsan beyefendiden şükranla tebellüğ eyledim. Emir buyurulan husus hakkında fazla bilgim olmamakla beraber mevzuu bahis Kur'an-ı Kerimin yazılışında bana cüz cüz verdiler. Ve bu şekilde Kur'an-ı Kerim'i itmar eyledim. Ama verilen nüsha —cüzlerin kim'e âid olduğunu bilmediğimi arz eylerim ve bu vesileyle selâm ve hürmetlerimi sunarım.

Hattat Hamid
İmza

Takdim eylediğimiz diğer bir vesika da üstad Hattat Hamid Bey'in yine aynı mahiyetteki bir ifâde zabtından ibarettir. Merhum Hüsrev Altınbaşak tarafından kurulmuş bulunan «Hayrat Vakfı»nın vekili sıfatıyla Avukat Kadir Mısıroğlu tesbit-i delâil zımında mürâcaatı üzerine İstanbul 19. Asliye Hukuk Mahkemesince alınan bu ifadeye ilâve ten ihlâfın «ehl-i vukuf» sıfatıyla Prof. Emin Barın, Doç. Ali Alparslan ve Mithred Sertoğlu'ndan ibarettir.

bir heyetçe yapılan ilmi tetkikat sonunda verilmiş olan aşağıdaki raporla mes'ele bütün vuzuhu ile ortaya çıkmaktadır:

İstanbul 19 uncu Asliye Hukuk Mahkemesince bilirkişi olarak seçilmiş bulunduğumuzdan İzmir Asliye Hukuk Mahkemesinin 24.9.1975 tarih ve 974/253 sayılı dosyası ve ibraz olunan Kur'an-ı Kerim'ler tarafımızdan incelendi.

1 — Bunların birincisinin Hattat Hamid Aytaç tarafından yazılmış ve basılmış olan Kur'an-ı Kerim, ikincisinin cüz'ler halinde yazma bir Kur'an-ı Kerim foto-kopisi, üçüncüsünün imzasız 1329 tarihinde matbu bir Kur'an-ı Kerim ve dördüncüsünün 2.5 sahifesi yazma kalanı matbu imzasız tarihsiz ve noksan bir Kur'an-ı Kerim olduğu anlaşıldı.

2 — Davacı tarafından, kendisinin yazdığını iddia ettiği yukarıda anılan cüz'ler halindeki yazma, foto-kopisi mevcut ve (Allah) ve (Rab) kelimeleri bütün bir sahifede alt alta aynı hizaya getirilerek yazılmış (tevacuklu) Kur'an-ı Kerimin da valılar eline geçerek Hattat Hamid Aytaç'a verildiği ve Hattat Hamid Aytaç'ın da matbu Kur'an-ı Kerimini bunu kopya ederek yazdığını ileri sürülmektedir.

3 — Yazı tarihinde Kur'an-ı Kerim, Hafız Osman devrine kadar normal şekilde yazılmış, daha sonraları Hafızlar için kolaylık maksadıyla her sahifesi âyet başlangıcı ile başlayıp âyet sonu ile nihayet bulan ve (Âyet berkenar) adı verilen tarzda yazılmıştır. Bu arada ayrıca (Hatt-ı Davûdî) tabir edilen karşılıklı sahifelerde aynı kelimelerin renkli ve mukabil olarak yazılması da ihtiyar olunmuştur. Ancak yazı üslûb ve karakterine aykırı düşen ve hattatı bazı satırları çok sıkışık ve bazı satırları çok seyrek yazmağa zorlayan bu tarz, birinci sınıf Hattatlar tarafından hiç bir zaman makbul telâki edilmemiştir.

4 — Foto-kopileri verilen cüz'ler halindeki yazma ve (Allah) ve (Rab) tevacuklu Kur'an-ı Kerim, yazı kurallarına riayet edilmeden ancak okunabilecek tarzda demir sıvı uçlu kalemle yazılmış ve her nevi estetik değerden mahrum bulunmuştur. Hattat Hamid Aytaç, çok düzgün bir nesih yazı stiliyle yazmış olduğu matbu Kur'an-ı Kerimde, kendisinin de itiraf ettiği gibi, yalnız foto-kopisi ibraz edilen yazmadaki tevafukların yerlerine bakmış, bunları esas almış ve kendisi de bunun gibi ve aynı tevafukla yazmıştır.

VELİ :
T. : 8.12.1975
HAKİM : ÖMER ELLİNEOĞLU 9083
KATİP : NESRİN OĞUZ-

Belli gün ve saatte calsa açıldı. Tesbit isteyen

vekilî hazır. yargılamaya bağlandı.
SAHİT/HAMİD AYTAÇ, Zulfikar oğlu, 1309 Doğumlu, Ankara caddesi, Ragıp efendi h içinde kalır. (Hattatlık yapar) mani hali yok. ihtaraat yapıp soruldu.
Bundan tahminen 435 s-n-n-veval Ahmet Aytamur adında bir şahıs bana müracaat ederek alında getirdiği cüz cüz Kur'an yazılarını yazmayı teklif etti. Vardığı cüzlerdeki tanzim şekli aynen kalacaktır. Ancak bana kendi hattınızda aynı aynen yazma caksızın cüz teklif etti. cüz cüz getiriyordun. bir cüzü yazıp iade ettiğimde. Bbir cüzü veriyordun. Böylece kuram tamamlandı. ve kendilerine verdim.

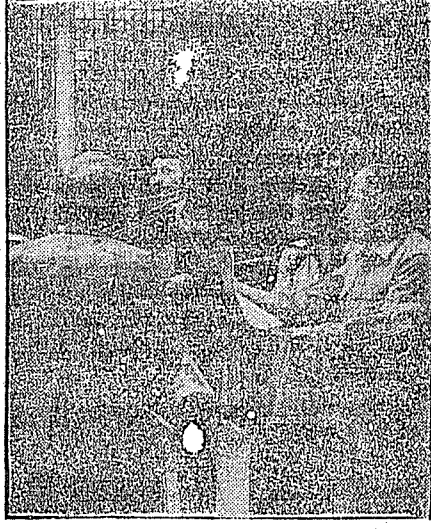
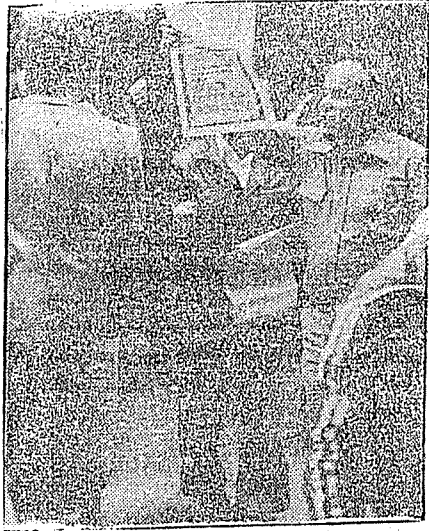
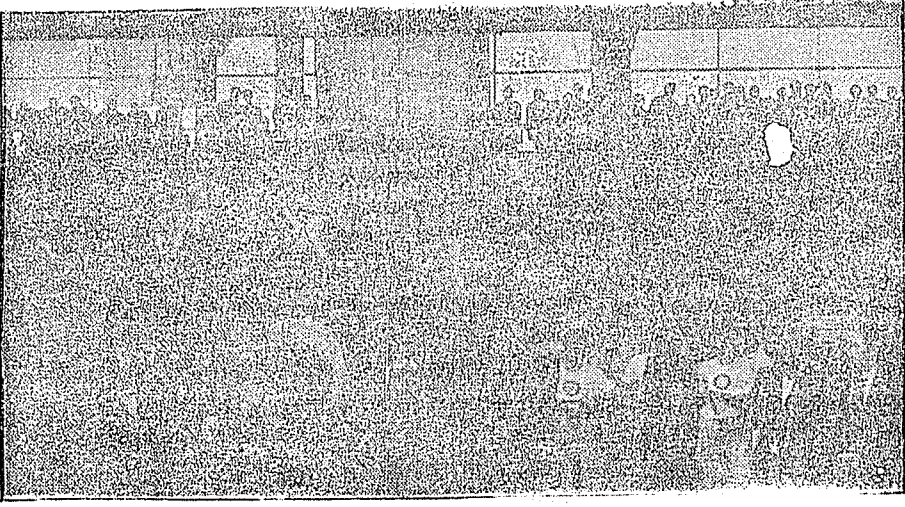
Tesbit isteyen vekili 2 cüz (17 ve 30 uncu) cüzleri ibraz ederek bu cüzle müvekkilimin yani yazdıkları cüzdür. Şahide gösterilerek bakıp yazmış olduğu Kur'an cüzünün yazıları ve şekil itibarı ile aynı olup olmadığını sorulmasını istiyorum. yani kaligrafisi icabı aynı olduğunu çıkmıştır. şahitten sorulmuş dedi. Cüzler şahide gösterildi. Bana gösterilen cüzlerdeki yazılar kaligrafisi itibarı ile bana kopya edilecek. Yazılan yazılara benzerdir. Ancak kati olarak o yazıdır diyenim. Çünkü aradan 4-5 yıl geçmiştir. Ancak tevafuklar itibarı ile aynıdır. dedi.

Tesbit isteyen vekili başka bir diyetçi olduğunu bildirdi. Şahide yemin bildirildi. imzası alındı.

Şahit

Hamid

Yurd dışındaki her toplama nıda en büyük alâkâ mevzun: SEBİL

MUHTEREM HACI ADAYLARI

İSVİÇRE'DEN İLK DEFA HAC SEFERİ TERTİP ETMEKLE GURURLUYUZ...

Gidiş : 1 Kasım 1978 Zürich'den

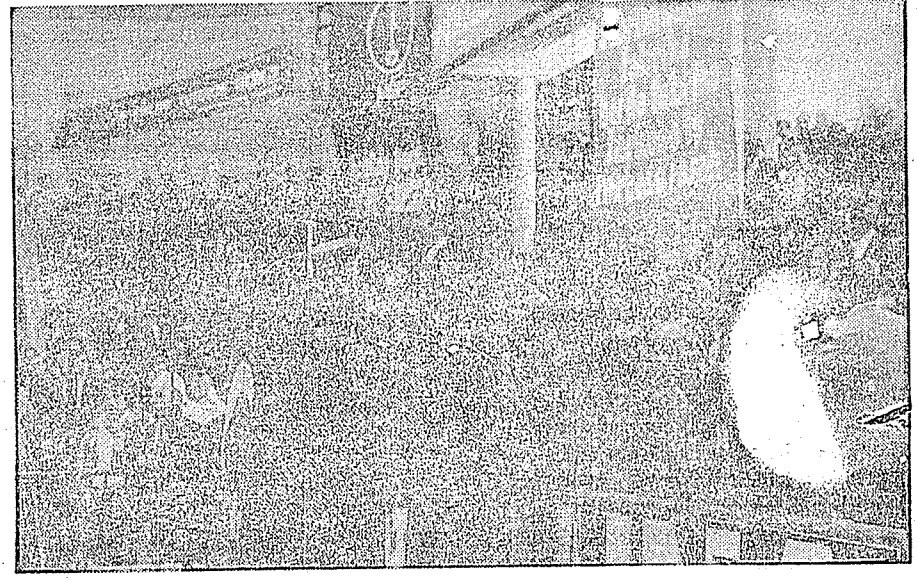
Dönüş : 19 Kasım 1978 Zürich'e

Konfeksiyon ve Seyahat biletleriyle şimdiye kadar Vatandaşlarımızın hizmetinde itimat kazanan TAYIP MODA İsviçre'de ilk defa tertiplendiği HAC SEFERİYLE Vatandaşlarımızın bir Dinî vazifesini yerine getirmeyi kolaylaştırmaktan iftihar duymaktadır.

Müracaat: Celâl TAYIP, Schaffhauser Str. 363, 8050 Oerlikon/ZH.

Tel. 01 - 46 23 40 , Ev: 01 - 51 01 16

Gidiş - Dönüş bileti 1080 Sfr. dir.

Ne zaman yurd dışında bir toplantı yapılırsa gurbettede imanlı kardeşlerimiz bir araya gelseler derhal orada Sebil'in baş heyecan ve alâka mevzu haline geldiği görülür. Bir defasında - şimdi Türkiye'de bulunan - Murad Yılmaz kardeşimiz satacak SEBİL kalmayınca elindeki son nüshanın her yaprağını yırtıp bir ayrı şahsa vermişti.

MSP umûmî Reisi Prof. Dr. Necmed-

Erbakan'ın, Almanya'daki son konferansları esnasında da buna benzer birçok göz yaşartıcı sahnenin görüldüğü bildirilmektedir.

Yukarıda (solda) Muhterem Erbakan'ı sağda ise Sebilimizin Dortmund mümessilli mücahid kardeşimiz Hamza Cebeci'yi ve altta ve yanda ise fahri Sebil satıcılarından bir - ikisini görüyorsunuz ko nuşurken.

TEMSİLCİLERİMİZ

NURİ KARAHANÇER

Heceker Str. 2
4050 M. Glandbech

B. ALMANYA

YILMAZ ÇALIŞ

106. Rue Vauban
69006 Lyon

FRANSA

Sebil Avrupa Bürosu

SEYFİ SENOĞLU

Liebig weg 5

6236 Eschborn/Ts.

Postcheckkonto Nr: 116655-600

6000 Frankfurt a. M.

Telefon: 0 61 96 / 4 54 47

Abone olmak, abone kaydından silinmek, gazetemize herhangi bir sûrette müracaat etmek veya SEBİL yayınlarından almak isteyen yurt dışındaki kardeşlerimizin evveliyetle adresi yukarıya yazılmış olan Avrupa Büromuza müracaatlarını ve ücretleri posta çekine yatırmalarını rica ederiz.

ABONE ŞARTLARI

ALMANYA 60 (D.M.)

AVUSTURYA 400 (OSCH)

FRANSA 120 (F.F.)

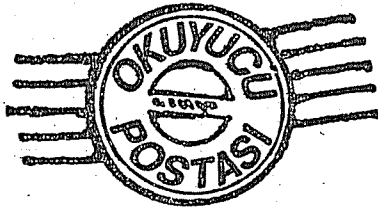
BELÇİKA 800 (BRF)

İSVİÇRE 60 (SFR)

HOLLANDA 60 (HELF)

İNGİLTERE 15 Paund

(Altı aylık abone bedeli için herbirinin yarısı)

● Hasan Hüseyin Köksal/Frankfurt: Gönderdiğiniz kıymetli tercüme aldık. Teşekkür ederiz. Bunu ilk fırsatta neşredeceğiz. Başka çalışmalarınızı bekleriz. İlim yolunda hayırlı muvaffakiyetlere nail olmanızı diler, selâmlar sunarız.

Mehmet Polat/Batı Almanya: Gazetemiz ve yazarımız hakkındaki samimi hislerinizi teşekkür ederiz. Abonenizin, bu kadar kısa bir müddet için geldiğiniz Türkiye'ye çevrilmesine imkân bulamadık. Zira adresler bir kaç sayı evvelden hazırlandığı için bu değişikliği yap-sak da pek bir faydası olmayacaktır.

Bazı kardeşlerimiz adres değişikliklerinin sür'atle gerçekleştirilebildiğini sanarak 15-20 gün için izinli gelseler bile hemen gazetelerin o müddet zarfında Türkiye'deki adreslerine gönderilmesini istemektedirler. Halbuki bu teknik olarak mümkün değildir.

Muhabirlik için ya Almanya büromuza yahud da izin dönüşü İstanbul'daki idarehânemize uğramanız gerekmektedir. Bilvesile selâmlar.

Tahya Tel/Berlin: Gönderdiğiniz dökümanları aldık. Çok teşekkür ederiz. Sizi Berlin'de rahmetli Mehmed Demirci'nin yerine kalmış ve ondan emânet sayıyoruz. Almanya'da olup bitenlerden bizi haberdar etmeye devam etmenizi rica ediyoruz.

Eskiden Sebil'imizin en fazla alâka gördüğü Avrupa şehirlerinden biri de Berlin'di. Çoktanberi oradaki çalışmaların hızı kesilmiş gözüküyor. Gerçi bir bölgedeki İslâmî faaliyetleri Sebil'in satışı ile ölçmüyoruz. Ancak bunun da oradaki dâvâ şuurunu aksettiren unsurlardan biri olduğu muhakkaktır. İnşallah gayretlerinizle Berlin Sebil'imizin gösterilen alâka itibarıyla eski seviyesine eriş-tirecektir. Bilvesile selâmlar.

Not: Bazı kardeşlerimiz, Avrupa Büromuzdan yurd dışındaki abonelerimize gönderilen matbu mektuplarda borçlarına aid yanlışlıklardan şikâyet etmektedirler. Halbuki o mektuplarda vâkı olabilecek hatalar için peşinen özür dilenmiş olduğuna dikkat edilmemektedir. «İş-bu mektuba belli bir müddet cevap vermezseniz aboneden silineceksiniz!» kaydı abone yüzünden değil de o abonenin bilinen adrese mevcut olmadığı kanaatiyle icra edileceği bilhassa kaydedilmişti.

Ayrıca bu hafta abonelerini yenilemek isteyenler için, gazetelerinizin içine matbu posta çekli havâle kâğıtları konulmuştur. Aboneniz bitmedi ise bunları bir yakınınız için kullanabilirsiniz. Benim borcum yoktu da bu havâle kâğıdı bana niçin geldi, demeyiniz.

Eski kayıtlarımızın pek muntazam olmadığı mâlumdur. Bu bakımdan hesap hatalarının hoş görülmesini rica ederiz.

Sebil

«Pol-Der dukalığı» muhtariyet ilan etti

1930'larda Türkiye'ye yüzbaşı rütbeyle gelip, gerek Osmanlı, gerekse bilâhare Alman ordusunda çok üstün hizmetler ifa eden ünlü Prusyalı asker Mareşal Von Moltke «Türkiye Mektupları'nda taa o zamandan Osmanlı'nın halini tarif ederken, «bu ülke, dışardan bakınca bayağı güçlü gözükür ve öyledir de.. Halâ, sınır boylarında kendisiyle boy ölçüşecek devletler azdır ama, aynı devletin paytahtının sokaklarında bir avuç asker kaçağı, eşkiya, veya yenilçeri kahıntısı ayak takımının gösterisi karşısında çaresiz kalıverir ve bayağı zorluklarla karşılaşır» kabilinden görüşler belirtmiştir ki, 150 sene öncelki bu tesbitler bugün için de geçer akçe değil midir?

Su veya bu ölçüde de olsa, Türkiye, halâ dostluğuna kıymet verilen, düşmanlığından çekiniilen bir ülke durumunda olmakla beraber, şimdi iç yapısı bakımından, Moltke'nin tarif ettiği 1830'lar Türkiye'sinden daha iyi bir noktada değildir.

Türkiye Meşrutiyetten bu yana, daha doğrusu Batılılaşma hareketlerine giriştiği devirlerden bu yana millet'e yabancılaşmış, yabancılaşmayı şiar edinmiş kadroların uşağı durumundaki zaptiye kuvvetlerinin, polis teşkilatının cebberrut idaresi altında yaşamıştır. Hele Cumhuriyet döneminde rejim, jandarma uzatılması ve polisle idare edilmiş bir düzendir. Hayatını idame ettirmiştir.

Ancak, demokrasi döneminde, fikirler su yüzüne çıkmaya başlayıp da açığa çıkan jandarma uzatılmasının kendini hükümet zanneden tavri siyasi müdahaleler sinmiş, polis ise 27 Mayıs öncesi hadiselerde bir kaç genci coplattığı için kaatil ve uşak ilan edilmiş, 27 Mayıs sonunda en ağır tahkîr ve tezyife maruz kalan meslek erbâbı olarak işbu polislik mesleği gösterilmiştir.

Halbuki, polislik, hele kapitalistleşme yolunda ilerleyen bir ülkede vazgeçilemezdi. Komünist ülkelerde parti müessesili, halk komiserleri ve millî güçleri ne ise, kapitalist düzende de polis, bütünüyle o düzenin bekçibaşısı durumundadır ve ordu ancak büyük millî felâket demlelerinde ve hassaten savaş durumlarında kuşlalarından çıkarlardı, bir de merasimler için... Nitekim, bugün Avrupa ve Amerika'da, tam mânası ile bir polis devleti vardır.

Türkiye'deyse, asker hemen her batılılaşma hareketinin içinde, dış güçlerin elinde pylon olarak oynatılmak bahtsızlığına düşüp şehirlerin meydanlarında, kışlalarından uzakta savaş kabiliyet ve sanatları körletilmiş olarak, son iki asırdır hemen daima meydanlarda arz-ı endâm ettiği gibi, polislik mesleği de ihtilâl hareketleri içinde maruz kaldığı tezyif ile müesseriyyetini kaybetmiştir.

BRUKSEL

Türk generallerin, sadece Türk hava ve deniz sahasında komuta yetkisinin olması eride problemler yaratacaktır.

Polis asayişte güçsüz kalınca jandarma devreye girdi

MAVİ BERELİLER İŞ BASINDA

Perşembe günü İTÜ'deki cadrları yıkan birlikler dün de Edirnekapı Yurdu'nu boşalttı

Şehir içinde dolan konvoylar heyecana verdi • Pol-Der'le Pol-kavgası polisi köşeye bastı

CHP Gr. KİTAP A.

6 Ayın anarşi bilançosu: 396 ÖLÜ

DÜN DE ANKARA, MERSİN, ERZURUM VE PATNOS'TA 4 KİŞİ ÖLDÜRÜLDÜ

Devletçe Haziran ayı içinde anarşiye kurban gidenlerin sayısı 63'e

Yıl: 17 Sayı: 5003 Fiyat: 250 Kır. Adres: Topkapı, Landra Asfali, Tersömer Tezisi

SOL MILİTANLARLA BİRLİKTE AFİS ASAN POLİSLER FOTO MUHABİRLERİNE SİLÂH ÇEKİLER

POL-DER'İ polisler evleme geçti

Ankara'da solcu öğrenciler tarafından dövülen • Soruşturmalar sırasında, afişleme olayına

POLİS POLİSİ YAKALADI

Gözetimci olarak 70 polis daha sonra ifadeleri alınarak soruşturulacak

AMMAN BÜYÜKELÇİLİĞİ MÜSTESARIMIZ

Bunun en yakın örneklerini 27 Mayıs 1960 sonrasında olduğu gibi, 1970'lerdeki hadiseler içinde de, 12 Mart sonrası dönemde de fazlasıyla yaşamış bir halk kitleleri olarak, bugün POL-DER isimli bir derneğin devletin başına tebelleşmesi, milletle karşıt bir düşman odak noktası olarak çıkması talihisizliğiyle karşılaşmamız normaldir.

Evet, Pol-Der teşkilatı, tamamiyle alevî ve marksist polislerin yuvalandığı bir yer değildir ama muhakkak ki şu anda bu derneğin güdücülerinin alevî-marksistlerden ibaret olduğu bilinmektedir. Ne var ki, bu derneğe kaydı yapıran polislerin içinde mesleklerinin icra olunması esnasında karşılaştıkları ve şahsiyetlerini rencide edici, haklarını yitici hareketlere karşı kavga verecekleri bir zemini aradıkları da izahtan varestedir.

Ancak, POL-DER bir marksist ideoloji vasıtası olarak ortaya çıkınca karşısına POL-BİR çıkmakta gecikmedi. Pol-Der ve Pol-Bir'in genel merkezlerinin kapatılmasından sonra da Türkiye Emniyet Mensupları Birliği teşkilatının kısa adı olarak, TEM-BİR isimli bir yeni polis teşkilatı daha kurulmuş bulunmaktadır. Ve aldığımız haberlere göre, bu TEM-BİR daha çok İslâm inancını kendilerine temel kalkış noktası yapmış olan polislerce kurulmuş bulunmaktadır.

Tabiatıyla yarı, adı hiç bir kavgaya karşınmasa dahi, TEM-BİR'in de kapatılacağını şimdiden söyleyebiliriz. Çünkü yıllardır şehirlerin duvarlarını sokaklarını kirlütenlere karşı koyabilmek için, bu yolda hattâ ölü dahi veren polislik mesleği, nihayet kendi mensuplarının marksist teşekküllerle işbirliği yaparak büyük şehirlerin duvarlarını afişlerle

donatıverdıklarını gördü. Ve gecenin yarısına kadar bütün büyük şehirlerin duvarlarını afişleyen polisler ve marksist gençler, bilâhare, gece yarısından sonra yine polisler tarafından yakalandılar.

İşte son hafta boyunca meseleyi bitirici anda ön plâna çıkarılan hadiselerin gelişmesi.. Ve sonra, POL-DER'in isyan bayrağını açıp, Ecevit hükümetine ölümlü marksistlerle birlikte kafa tutuşu. Sonra hükümetin artık polise itimadı kalmadığını belirten emareler göstererek, ortaya mavi berelli jandarma komandolarının çıkarması.. Bütün bunlar bir yıkılışın, bir çözülüşün, bir izmihlâlin işaretleridir.

Burada suçlu sadece POL-DER midir: yoksa, devletin istiklâlini koruyamayan rejimin milletle inancına, hakkına dayanamayışı mıdır? Ve devlet zayıfladığı zaman ortaya beyliklerin, dukalıkların çıkması tabii bir netice değil midir?

Sebil

her şey hak için.

Styâsi, edebî, tarihî, ilmi, haftalık gazete

Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU

Umûmî Neşriyat Md: SELÂHADDİN EŞ

Yazı İşleri Mes'ul Md: RAMAZAN GÜNTAY

Yıl: 3 Sayı: 133 / Fiyatı BEŞ Lira

İDAREHÂNE: Vîlâyet Han Kat 1 Nu: 101 - 102

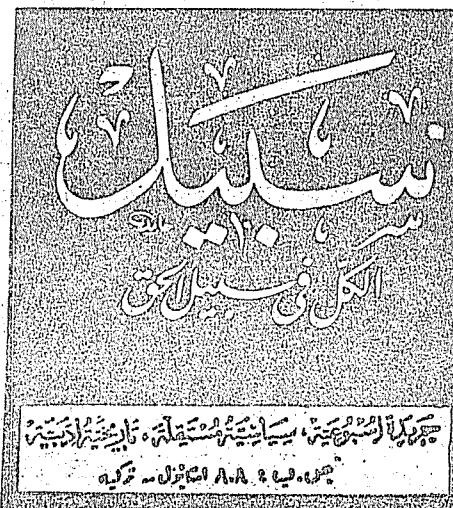
Tel: 26 38 96 - 27 20 99 - İSTANBUL

ABONE Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.

Posta Çekti Numarası 97446

Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

Umûmî Levazat. UKA. DAĞITIM

Sebil

Everything

Devoted to the Truth (HAQQ)

An independent Muslim Historical

Political and Literary Weekly

P.O. Box: 808 İSTANBUL

Representative of Europe

Seyfi ŞENOĞLU

Liebig weg 5

6236 ESCHBORN/Ts.

Phone 0 61 96 / 4 54 47

Postscheckkonto Nr: 116655-60

6000 Frankfurt a.M.